

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 209

12 TRANG 25 TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 13 - 4 - 1972

đến 20 - 4 - 1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

ĐỌC

SỐ NÀY :

• TƯỞNG V.C. ĐỘC NHỜN và ĐỘC THỦ LÀ AI ?

☆ Với toàn bộ danh sách tối mật về lý lịch các Tướng lãnh BV đang có mặt tại miền Nam V.N.

Ngoài các bài « Đấm Đá » thường lệ

C.O quyết hỗ trợ cho Chiến Binh tiên tuyến bằng chiến dịch lột mặt nạ quý quan to, bà lớn đã và đang đâm sau lưng chiến sĩ... ● Vạch mặt cường hào ác bá, bóp cổ gian thương, đập nát tham nhũng.

NÓI VỀ CÁI SỰ NHE RÀNG TỰ VỆ

Sau khi cụ Đồ Nhiều ra một phát thông cáo bắt buộc bọn liên ông thanh niên con giai ở cỡ tuổi từ 16 đến 50 phải có thẻ NDTV, nếu không thì bị hốt về bóp, quần chúng đã có lời van xin, và ông Đồ đã tỏ ra thông cảm, gia hạn đến hết tháng 4 Tây.

Sự thông cảm của ông Đồ tất nhiên được mọi người hoan nghênh nhiệt liệt. Nhưng có điều rằng, vấn đề thẻ NDTV nếu muốn cho nó ra trò, góp được những phần hữu hiệu vào công cuộc bảo vệ an ninh trật tự cho xã hội, thiết tưởng cũng cần nên xét lại.

Khỏi nói thì cả làng cũng đều biết rằng tổ chức ND TV hiện nay còn rất nhiều sự luộm thuộm đêch thế nào mô tả nổi, đến nỗi rằng, có một số báo chí đã phải đặt ra một mục với cái nhan đề "Truyện dài NDTV".

Trước hết hãy nói tới việc thu dụng một số các bố con nít ở cỡ tuổi 15, 16 tổ chức, cho con trẻ chơi dao, đứt tay là lẽ dĩ nhiên. Nay lại giao cả súng ống cho chúng nó nữa còn gì nguy hiểm nữa. Hóa cho nên bấy lâu nay, đồng bào cả nước đã từng mắt thấy tai nghe những vụ nổ súng vung vít, tạo ra những sự gọi là ngộ sát, rồi những vụ đề súng vương cò được mô tả là tự tử bất đắc dĩ.

Ấy là chưa kể đám con nít, lợi dụng cơ hội quân tam tự ngũ làm những trò thương luân bại lý như vụ lôi một bà vợ lính vô cư xá Phú Lâm B để bề hội đồng,

Còn những bố già ở cái tuổi 50 mà cũng đi bắt gác xách mí li đám con nít thì cũng tội. Đành rằng vào cái lứa tuổi đó có bố còn khoẻ như trâu lùn, có thừa sức để "môi dạ đâm nhất độ, nhưn g cũng có nhiều bố hết gân, mắt mờ chân chậm, canh gác chỉ tỏ làm vướng cẳng nh ứng người khác, có khi lại còn làm đồng đội chết oan nữa.

Vậy thì xin nhà nước nên cứu xét lại vấn đề tuổi tác trong việc gia nhập NDTV. Đề cho những đứa trẻ chưa có ý thức, hãy còn ở tuổi vị thành niên và những ông già cụ khụ cầm súng thì cái sự Nhân Dân Tự Vệ để biến thành Nhãn Răng Tự Vệ làm!

PHÂN ƯU

Trước sự ra đi vĩnh viễn của :

Đại tá NGUYỄN VĂN SỬ

Quân sự vụ Trường Trường VBQGVN

tử nạn tại Đàlat ngày 5-4-1972

- Thiếu Tướng Chỉ Huy Trường
- Khôi Tham Mưu
- Khôi Văn hóa vụ
- Khôi Quân sự vụ
- Liên đoàn Yểm trợ

cùng toàn thể quân nhân các cấp và công chức thuộc Trường VBQGVN thành thật phân ưu cùng tang quyến và cầu nguyện hương hồn ĐẠI TÁ được tiêu điều nơi miền Cực lạc.

TA NHÀ ĐÈN ĐỪNG CÓ GIỜ TRÒMÓC TÚI!

Theo quyết định của nhà nước thì bắt đầu từ tháng 3-72 nhà đèn mới có quyền thu giá mới. Nhưng Ta Nhà Đèn đã chơi trò mập mờ đánh lận con đen, giả vờ không thông hiểu cái tinh thần của quyết định ấy, đã nhè đúng vào đầu tháng 3 để tới đầu tiên.

Đi nhiên đó là tiền điện trong tháng 2, vì lẽ tháng 3 chưa có thấp một hộ điện nào chẳng nhẽ giờ cái đèn khui ra mà thâu à?

Dân chúng thấp cổ bé miệng cộc dăm kêu. Mà vì dù có kêu đi chẳng mà cũng chả đi tới mô hết. Trêu vào Tây Nhà Đèn còn tạm được, nhưng nếu cả gan chọc quẻ Ta Nhà Đèn thì cuộc đời sẽ đi vô cõi tịch liêu lắm. Nó dăm cúp điện cái rụp với hàng chục lý do khác nhau.

Ở cái đời đời khổ kiếp này, không có nước thì có thể xài đồ nước phong ten, không có tiền, trong lúc chờ đợi có thể tạm đi cướp giật để làm lẽ sống, nhưng nếu thiếu điện thì chỉ có nước đi cõ ông Cò quận 19. Mà ở đó thành thì làm đêch gì có Quận 19 mà cõ.

Không còn gì khổ cực hơn cái sự tối lửa tắt đèn, đã nóng nực, nhà cửa lại tối om, vợ chồng con cái bị rôm đốt tia lia, chỉ những giẻn vật cấu xé nhau cũng đủ giảm hàng chục tuổi thọ.

Hoặc giả nếu không đâm vật nhau thì đôi vợ chồng dù già hay trẻ cũng chỉ còn cách rủ nhau lên giường ôm nhau mà cút xé miết. Và càng cút xé miết bao nhiêu thì ti nhau lại càng dễ phọt ra bấy nhiêu. Vấn đề sản xuất trong cái giai đoạn cách mạng tàn thu này là một sự nguy hiểm ra rít.

Bởi thế, dân chúng rất sợ cái cảnh bị cúp điện. Và một khi đã sợ cúp điện tất nhiên phải ngán ông Ta Nhà Đèn.

Ông biểu sao đành phải nghe vậy!

Ông thu iền điện tháng 2 mà bắt phải nạp theo giá tháng ba, cũng chẳng có ai dám ho he hóc hách.

Tuy nhiên, cái gì cũng phải một vừa hai phải, nếu cứ cầm như cá chép, mai một Ta Nhà Đèn lại truy thu một phát nữa bộ thiên hạ cũng ề cõ ra để đóng góp nữa sao?

Số tiền bội thu trong tháng 2-72, Ta Nhà Đèn cần phải mừa ra! Dân chúng chắc rằng cũng chả thêm đòi lại, nhưng Con Ông đề nghị nên cùng vào quỹ cứu trợ nạn nhân chiến cuộc ở các vùng Quảng Trị, Thừa Thiên, Lộc Ninh v...v...

Tiền của dân chúng lại trở về phục vụ cho dân chúng. Ta Nhà Đèn mà có tinh nuốt ề rằng sẽ bị móc họng, và đồng tiền sẽ hóa cú, hóa cáo, hóa ra thần danh đó mô, mô chết cần chết cả nhà cả ở đũa nào định soi tái số tiền đó!

Chia vui

Được hồng thiếp của Anh Chị PHẠM VĂN CA báo tin lễ vu quy cho thứ nữ :

Cháu PHẠM NGUYỄN HỒNG PHÚC

Đẹp duyên cùng

Chị ĐẶNG KHẮC BÍCH

Chúng tôi thành thật chia vui cùng anh chị CA. Mến chúc 2 cháu vui hưởng HẠNH PHÚC trọn đời.

CON ONG

NÊN CHO VÔ ĐÍT-PEN-SE

Phải thành thực mà công nhận rằng khi ra lệnh thành lập Quỹ Tương Trợ và Tiết Kiệm Quân-Đội những nhà lãnh đạo quốc gia đã nhìn xa trông rộng và lo lắng cho hơn một triệu chiến sĩ và gia đình của họ.

Nói như vậy có nghĩa là kế hoạch nào cũng hay, chương trình nào cũng tốt, cũng đẹp, nhưng khi thi hành thì lại trở nên xấu, có khi lại quá xấu, thà đừng áp dụng kế hoạch, chương trình nào hết nhiều khi lại tốt hơn. Làm kế hoạch, làm chương trình trong một xã hội lem blem chỉ là tạo môi trường cho bọn tham quan ô lại thao túng, đục khoét, làm nát bấy, ung thối thêm đất nước,

Ý nghĩa và nguyên tắc thành lập QTT vàTK QĐ rất đúng, rất hay, rất đẹp, nhưng bọn người điều hành quỹ này có làm đúng, làm hay, làm đẹp không đấy mới quan trọng.

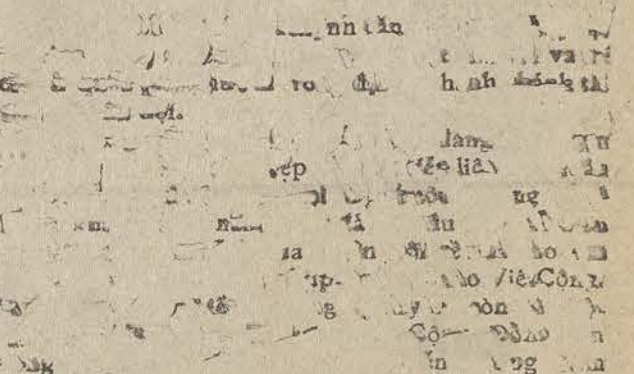
Chánh nhà mới ra mặt chuột, chính bọn người điều hành quỹ này đã làm sai lạc cả chính sách, đường lối của Chính Phủ, đã làm cho hoen ở như nhuốc một chương trình, một kế hoạch ích quốc lợi dân, đã làm cho quân dân ly tán, hơn một triệu quân sĩ và gia đình của họ nghi ngờ thiện chí của Chính Phủ.

Việc ngưng chức một lúc 4 Đại Tá có trách nhiệm trong công tác điều hành quỹ TT/TK/QĐ để để dành cho sự điều tra là một quyết định đúng, nhưng chưa đúng mức. Bốn Đại Tá này chỉ là những tay sai, những thuộc hạ, những con vật hy sinh. Phải đem những người thực sự có trách nhiệm ra trước công lý và búa rìu dư luận, bọn người thực sự thao túng và khai thác số tiền khổng lồ cho tư lợi cá nhân và bè cánh trên xương máu và mồ hôi của hơn một triệu chiến sĩ đang ngày đêm gian khổ đánh giặc, trong nước mất và uất nghẹn của hơn một triệu gia đình quân sĩ đang bữa đói bữa no, lo âu, cho chồng con có thể bất cứ lúc nào đã ngựa bọc thấy.

Chúng tôi muốn nói đến những Nguyễn Văn Vỹ, Lê Văn Kim, Huỳnh Văn Đạo, Đồng Văn Khuyển. Chúng tôi muốn nói đến những Nguyễn Chánh Lý, Nguyễn Tử Thiện, và bọn tài phiệt đã làm giàu trong chiến tranh.

Nói đến tướng Nguyễn Văn Vỹ, một số tướng lĩnh đã hồi hưu và đang tại chức đã cho chúng tôi biết một điểm như sau: Sau ngày cách mạng 1-11-63 Trương Vỹ được Hội đồng quân nhân cách mạng cho phép về nước và có yêu cầu ông ta từ bỏ cấp bậc Trung tá của quân đội Pháp là cấp bậc mà ông mang trong suốt thời gian lưu trú tại Pháp để mang lại cấp bậc Thiếu tướng QLVNCH, nhưng ông Vỹ đã từ chối, mà vẫn giữ lại cấp bậc của quân đội Pháp.

Tướng Lê Văn Kim trong cuộc chính lý ngày 30 tháng 1 năm 1964 đã bị buộc tội thân Pháp và chủ trương Trung Lập Hóa miền Nam VN kiểu Pháp.

Giao công việc điều hành Quỹ Tương Trợ và Tiết Kiệm Quân-Đội tạo lập bằng xương máu và mồ hôi nước mắt của hàng triệu người đang hy sinh gian khổ vào trọn tay những người nói trên, chúng tôi tự hỏi những nhà lãnh đạo quốc gia đã xử dụng đúng người đúng chỗ hay không, như là trong lúc Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã dứt khoát phải chiến thắng bằng được Cộng Sản và không chịu thuộc khuất phục thế lực ngoại bang.

Đố chơi đố chơi

Tình hình chiến sự gia tăng đã ảnh hưởng nặng nề đến cuộc "Đố chơi đố chơi" của Con Ong; gần đến giờ dự đấu, hai toán bỗng biến mất. không hiểu là xung phong ra mặt trận. hay bận thu xếp khăn gói chạy giặc. Chỉ còn lại 2 toán Lã Vọng và Lông Lá vẫn cứ phớt tình Ang-Lê coi như đêch có chuyện gì xảy ra, một toán cứ việc ngồi câu, còn một toán thì bôm bôm nhai xơ vừng gum...

Ban tổ chức đã định cho hoãn lại 1 tuần cuộc Đố chơi, nhưng các khán giả ái mộ quá nồng nhiệt cứ nằng nặc đòi phải tiếp tục. Hai toán đã từng bỏ cuộc trước đây bỗng cảm thấy ngứa ngáy, bèn xông vô xin được ăn thua đủ. Đó là các toán: Ăn Hại Đái Nát và Nói Lão Ăn Tiền. Cuộc đấu liền được tiếp diễn cấp tốc để các khán giả còn kịp về nhà trước giờ giới nghiêm mới...

ÔNG TƯỚNG RÂU KHÔNG ĐƯỢC ĐI UYNH GIẶC

HỎI: Nghe nói có ông Tướng râu xin tình nguyện ra vùng Hỏa tuyến uynh giặc Cờ Đỏ, nhưng không được Đức Dzua ỏ kờ. Nếu chuyện đó đúng, Quý vị có biết nguyên do tại sao chẳng?

LÃ VỌNG: Ai còn lạ gì ông Râu đang cần lấy điêm. Cho ông ta đi, ngộ nhớ «cốt» của ông ta lên, sau này phiền thấy mồ!

LÔNG LÁ: Không phải là Đức Dzua không muốn cho ông ta đi. Ngặt nỗi mọi sự đã an bài, quân nào có tướng nấy rồi. Ông ta ra đó rồi biết ngồi vào chỗ mồ?

Xứ Annama có câu tục ngữ «Lắm thầy thối ma, lắm cha con khó lấy chồng» mà!

ĂN HẠI ĐÁI NÁT: Ai bảo lúc người ta cần ông ra cho xông trò, ông lại không chịu ra, bị giờ còn cần gì nữa?

NÓI LÃO ĂN TIỀN: Cần thì lúc nào cũng cần, nhưng có lẽ công việc uynh giặc có nhiều người làm được rồi, cho nếm đức Dzua muốn giữ ông Râu lại để giao cho một công tác đặc biệt vào năm 1975 đây!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lông Lá khéo lý sự hơn hết: 5 điêm!

CHIẾN THUẬT «NHỨT ĐIÊM, LƯƠNG ĐIỆN»?

HỎI: Vừa rồi, có mấy ông ăn tục nói phét đấu lão loạn cào cào về cái chiến thuật «nhứt điêm, lương điện» của giặc Cờ Đỏ. Quý vị thử «ăn cỏ» xem điêm ở chỗ nào, điện ở chỗ nào?

LÃ VỌNG: Điêm nhất định phải là mặt Trận Trị Thiên, chứ nếu không, ông Tướng Râu Xin ra ngoài nó làm cái thá gì?

LÔNG LÁ: Trật lất! Điêm phải là các căn cứ Mèo ở Biên Hòa Long Bình, chứ mấy nơi kia mà ăn nhậu gì? Chừng nào Giặc Cờ Đỏ vô được Biên Hòa Long Bình mới là thực sự chấm dứt!

ĂN HẠI ĐÁI NÁT: Cũng vậy trật! Điêm phải là Ségon Thủ đô Annama, mới đúng với tinh thần Việt Hóa. Hiện thời địch mới đánh điện chứ đâu đã đánh điêm.

NÓI LÃO ĂN TIỀN: Quý vị chỉ thấy trước mũi mà chẳng thấy xa. Điêm là Hòa đàm Ba Lê, các mặt trận ở đây chỉ là điện mà thôi.

BAN GIÁM KHẢO: Tất cả đều ăn ỏ nói mò làm chó gi có vấn đề điêm và điện. Tướng Lâm Bưu cha đẻ của «Nhứt điêm lương điện» đã bị Mao Sánh Sáng đá đít từ khuya rồi, Hà Nội sức mấy dám xài đồ của Tướng «Phản cách mạng»?

AI KHOÁI NHẤT TRONG LÚC NÀY?

HỎI: Đố quý vị biết trong tình hình chiến trận hiện tại, giới nào khoái nhất?

LÃ VỌNG: Mấy chú Cái Bang ở Nhà Hát và Viện Dưỡng Lão. Mấy chú này chả ai thèm để ý, tha hồ rút xi phê hoặc đi với các em!

LÔNG LÁ: Các gian thương khoái nhất, lâu lâu mới lại có cơ hội bằng vàng để làm áp phe, tăng giá, đầu cơ để vét hầu bao của dân Annama.

ĂN HẠI ĐÁI NÁT: Khoái nhất trong lúc này chính là các Lệnh Bà Xã, vì giới nghiêm gắt củ kiệu, các ông hết dám mò đi đêm đánh phải ở nhà hú hí với các bà.

NÓI LÃO ĂN TIỀN: Chẳng ai khoái bằng mấy ông chủ báo bở đang ẽ ăm sập sập tiệm cà lữ này nhờ uynh lộn trở nên đắt như tôm tươi, bạc các vô như nước.

BAN GIÁM KHẢO: Cả bốn toán đều giải đáp hay tuy nhiên khoái thật là khoái phải nói là cái Lệnh Bà Xã: 5 điêm cho toán Ăn Hại Đái Nát.

AI KHỔ NHẤT TRONG LÚC NÀY?

HỎI: Song song với những người đang khoái chí tở, đố quý vị biết những ai khổ nhất trong lúc này?

LÃ VỌNG: Dẽ quá mà cũng phải hỏi, các anh em chiến sĩ đang xông pha ngoài mặt trận chứ ai?

LÔNG LÁ: Các anh chiến sĩ uynh giặc là chuyên thường, có gì mà khổ? Khổ nhất phải là dân chúng ở những vùng đang uynh lộn, chửa oan như chơi, nếu không thì cũng phải bỏ của chạy lấy người!

ĂN HẠI ĐÁI NÁT: Đi chạy giặc cũng là thường, chưa khổ bằng những con vạc quen đi ăn đêm bây giờ bị lệnh bà xã bắt cấm trại 100/1.

NÓI LÃO ĂN TIỀN: Đáng thương hơn hết có lẽ là các em ca sĩ, các đạo kép cải lương, sắp bị Bà Cả Đọi hỏi thăm đến nơi.

BAN GIÁM KHẢO: Vươn chỉ có Toán Ăn Hại Đái Nát là rành tâm lý của dân thời loạn hơn hết: 5 điêm nữa cho toán này!

Địa ngục môn

MỘT PHÚT MẶC NIỆM... HƯỚNG VỀ VÙNG GIỚI TUYẾN

Saigon hiện nay đổi khác, thật buồn! Các sạp báo thỉnh linh bị tịch thu lu bù người dân thủ đố ngỡ ngác hỏi nhau: «cái gì lạ vậy?» và, người ta đã biết. Dù thiên hạ không muốn cho dân biết quá kỹ, với lý do «Vi Đại Cuộc»!

Vậy thì người ta đã biết gì đây? Dân chúng đã bảo nhau, rằng: «Đánh nhau to ở Quảng Trị». Rằng: «Địch ỏ ạt tiến quân với xe tăng, đại pháo và hỏa tiễn».

Dân Saigon vốn đã chai lịtước quá nhiều biến cố! Đến nay người dân đã thật tình bị xúc động vì biến chuyển tình thế.

Thế nhưng, sự xúc động của họ đã bị chùng chắt; khi đọc báo, thấy có tin loan:

«5 vạn cộng quân bắt thần đàn trận địa chiến đần công như vũ bão chọc thẳng về Quảng Trị».

Trong lúc đó thì... «Không quân Mỹ chưa động thủ vì thời tiết xấu».

Về điêm này chúng tôi rất thông cảm với viên đại tá trung đoàn trưởng nào đó? Bởi đã có lần, nhà báo đến viếng Trung Đoàn 42 ở Dakto, cương hơng của miền Cao nguyên. Khi gặp chiến sĩ Dakto những tay súng án ngữ tại phần đất hiểm, từng hơn một lần sống chết với quân thù.

Nhưng—họ là loại người như thế nào? Xin nghe lời của Đại tá Tôn Thất Hùng hỏi đó làm tham mưu trưởng QĐ II, đã nói với nhà báo rằng:

«Mấy anh phóng viên đâu có ngờ, trong lúc mấy ông Tướng vẫn tuyên bố Dakto là mạch máu của Cao Nguyên, thế mà trên thực tế thì... Dakto, chỉ là cái sọt rác của quân đội.»

Câu nói thật thấm thía và rất ngay thẳng. Và bây giờ người ta lại liên tưởng đến Sư đoàn 3 bộ binh. Một đại đơn vị sanh sau, để muộn nhất của Quân lực ta. Dù là cái bào thai non yếu mới ra đời song sứ mạng của sư đoàn 3 thật là trọng đại. Vì đơn vị này trấn giữ sát địa đầu trực diện với Cộng quân B.V.

Dù sao, chuyện cũng đã rồi. Chúng tôi trang trọng kêu gọi các vị dân cứ, các đoàn thể yêu nước và toàn dân... hãy vùng lên đòi nhà nước phải có thái độ minh bạch với Huế Kỳ. Đừng để họ đi đêm» cả về chính trị lẫn mặt quân sự.

Vấn đề trì chậ tiếp tay cho chiến sĩ ta ở vùng giới tuyến — viện lẽ thời tiết xấu? Sự thật ra sao?

Rất mong, các giới chức cao cấp hãy thẳng thắn công bố với đồng bào cả nước những diễn tiến của tình hình đang chuyển biến.

Đừng che dấu sự thật! Vì người dân giờ đây đã trưởng thành.

Họ đã biết rõ tình hình và khi quốc gia lâm nguy—chính phủ không thể đơn độc đối phó phải có sự tham dự của toàn dân.

Xin đừng để người dân... thất vọng vì các ông

MỘT MẪU TIN CỦA HÃNG THÔNG TẤN ÂM PHỦ

Chiều 12-4-72, nhiều tờ báo loan tin «Tàu ngầm Cộng Sản Xuất hiện cách Vũng Tàu 4 Cây số».

Rồi nguồn tin ghi tiếp «Có hàng ngàn tấn vũ khí, không rõ loại gì? đã xâm nhập vào vị trí cách Vũng Tàu 4 Cây số vào hồi đêm 9-4-72. Quân ta đã phát hiện kịp thời. Hai tàu ngầm địch tàu thoát liên sau đó».

Kết quả là... Con số không bị tở bỏ! Người ta nói: «Đó là loại tin âm phủ.» Vì toàn là chuyện vô hình sắc về ma quái liêu trai. Làm tin kiểu này vừa giết gân, ăn khách, lại vô thường vô phạt.

Bởi, người làm tin còn thông thêm một câu chót rằng: «Phát ngôn viên quân sự của ta không cãi chính, cũng không xác nhận».

Phải chăng kiểu khai thác tin âm phủ đã được đề ra vì hậu quả của chánh sách... bùng bít tin tức... dành độc quyền cho Nhà Nước chọn tin, cắt tin và loan tin, theo chiều hướng định sẵn.

Cũng vì đời tin, nhà báo đành phải nằm «say thóc» rồi phi... tờ lơ mơ và sáng chế ra tin, đại khái: «Có một ông Tướng ta, trong thấy phi cơ Mig của Bắc Việt, nhưng...sau đó, nó lại bay đi mất luôn».

Và bây giờ, thêm loại tin tàu ngầm — rút cục tàu bay, tàu ngầm đều là... tin tức «made in âm phủ» khoái quá ta!

PHÁT GIÁC LÝ LỊCH TOÀN BỘ TƯỚNG LẠNH BẮC - VIỆT CÓ MẶT VÙNG GIỚI TUYẾN

TIN... ĐỘC

Tiết lộ rừng rợn nhưng có thật thủ phạm tàn sát Việt kiều tại Kampuchia là ai ?

Theo tin của một Tướng
sao, vừa được cử qua
Kampuchia để nghiên cứu,
đều tra tìm lùm tã la, cả
những vụ quá khứ và những
trục trục hôm nay cũng
như viễn ảnh
ngày mai... ở xứ Chùa
Tháp sẽ ra sao ? Thi... ngoài

Y. K. C. O.

NHỮNG VIỆC PHẢI LÀM TRONG TÌNH THỂ HIỆN TẠI

Từ mấy tháng trước, các tin tình báo Mỹ đã cho biết Cộng quân có thể sắp đánh lớn tại miền giới tuyến. Cách đây ít lâu, chính Tổng Thống Thiệu cũng tuyên bố như vậy. Rút cục, Cộng sản Bắc Việt đã đánh thật, một khi biết trước như vậy, đáng lẽ giới hữu trách đã phải hoạch định sẵn các kế hoạch đối phó. Nhưng rất tiếc, khi chiến cuộc giới tuyến bùng nổ, hình như vẫn không có kế hoạch đối phó. Trong cuộc họp báo chiều 10-4 tại Huế, chính Tướng Hoàng Xuân Lãm, Tư Lệnh quân khu 1 cũng phải lấy làm tiếc đã để cho sư đoàn 3 Bộ Binh tàn lụi trên địa đầu. Tại sao đã biết trước Cộng quân sẽ đánh lớn, mà để một sư đoàn mới thành lập, hầu hết là tân binh trấn giữ một nơi hiểm yếu nhất ?

Điều thiếu sót thứ hai, là không có sẵn kế hoạch di dân và cứu trợ. Chiến cuộc hiện tại diễn ra theo kiểu « trận địa chiến » giống hời đệ nhị thế chiến với những vũ khí khủng khiếp hơn nhiều, chứ không còn chiến tranh du kích nữa nên dân chúng mắc kẹt là chỉ có chết. Thế mà đã không có một kế hoạch di tản dân chúng từ trước, khiến sinh mạng và nhất là tài sản dân chúng bị hại quá nhiều.

Thứ ba là thiếu một kế hoạch thông tin tuyên truyền hữu hiệu, khiến dân chúng vô cùng hoang mang trước các tin đồn và tin tức loan truyền từ các đài phát thanh ngoại quốc, và đài Cộng sản trong khi đó chánh quyền quốc gia chỉ lo hốt báo và kiểm duyệt tin tức. Còn các đài truyền thanh, truyền hình thì chuyên đọc kiến nghị và hô khẩu hiệu !

Chính vì những thiếu sót trên mà những việc khẩn cấp phải làm trong tình thể hiện tại, là phải cố lo cho các nạn nhân chiến cuộc và hoạch định một kế hoạch thông tin tuyên truyền cho hữu hiệu. Nếu không công hy sinh của các chiến sĩ ngoài mặt trận sẽ phạm rất nhiều.

C.O.

một bản mặt trình dài 98 trang, trong đó có một phần ba ghi lại các dữ kiện chứng tỏ, mưu đồ tàn sát Việt Kiều tại Kampuchia. — Rút cục lại do các bàn tay Ba Tàu giết giết — Bản mặt báo ghi rõ thành phần chỉ đạo nòng cốt nằm trong cơ quan đầu não tối cao của nhà nước Kampuchia có nhiều nhân vật gốc Trung Quốc. Vẫn theo mặt trình công phu còn tiết lộ nhiều kế hoạch vô cùng thâm độc do Ba Tàu âm mưu mà độc kỹ ta sẽ giết mình vì thấy nguy hại hơn Họa Đò !

Các em bé bị thuốc kích dâm CẦN ĐỐI PHÓ CÁCH NÀO?

CON GÁI NHÀ LÀNH CẦN ĐỌC KỸ

Thời đại quá văn minh, kẻ ra đã có cả ngàn vạn con nhà lành — đang là một năng trình như thơ ngây yêu đời đột nhiên gặp phải thăng số lá... ăn nói ngọt như mía lùi, rồi nó mời mọc em bé, uống chơi ly coca cola... vừa cạn ly — em... bèn cảm thấy từ chỉ bần rùn cảm giác rạo rực mắt đỏ ngầu má ửng hồng — nhìn giống đực.. liền muốn ôm ghì lấy chàng !

Và... cái gì xảy ra sau đó làm nằng trịnh nữ bỗng chốc trở thành đàn bà trong nghẹn ngào tủi hổ.

Rồi ! Thăng số lá... cái số de và em bé sẽ hận đời đời trả thù tội đàn ông đều cang. Vậy, gặp hoàn cảnh kể trên các em gái hãy đề phòng ! Khi không mà trong cơ thể đổi thay bất thần... đó chính là đã bị dớp nhảm thuốc kích dâm rồi vậy !

Có nhiều loại thuốc kích dâm, mà vô địch là do Nhật bán sản xuất. Có thứ số cô la, có thứ thuốc viên trắng có chữ « S » và có nhiều thứ linh

• Hai tướng VC độc nhơn và tướng độc thủ là ai ?

Các nguồn tin ngoại quốc đều xác định Đại tướng Võ nguyên Giáp, con hùm xám Bắc Việt, hiện đang đặt bản doanh tại Đồng Hới, để điều động ba quân tướng sĩ xâm lăng vùng giới tuyến.

Có điều, chưa có một từ binh nào cung khai rõ rệt, thành phần tướng lãnh phụ tá cho Tướng Tổng Tư lệnh Quân Đội Cộng Sản Miền Bắc.

Hiện, giới chức ta ghi nhận phía VC, có 4 sư đoàn 308, 304, 312, 314 bộ binh và một trung đoàn thiết giáp với 3 trung đoàn đại pháo đang tham chiến tại vùng địa đầu hòa tuyến. Nay, theo nguồn tin tình báo quốc tế đã bật mí : Trong 4 sư đoàn Cộng quân có 4 tướng tư lệnh gồm :

— Trung tướng Vương Thừa Vũ, chúa trùm 308

Thành phần 308 gồm trung đoàn Thủ đô, trung đoàn Sông Lô và trung đoàn Bắc Bắc được khai sinh từ năm 1948 tại chiến khu Việt Bắc.

Lý lịch Vương Thừa Vũ 51 tuổi Người Hà Nội giữ chức Thiếu tướng, từ 1946 làm tư lệnh khu 11, tức tư lệnh Thủ đô Hà Nội ngay từ ngày đầu kháng chiến 19-12-1946.

Chính ủy 308, có Tướng Văn Phác, một cán bộ có 30 tuổi đảng và người lùn tịt một mầu, trông như một nông dân, nhưng rất dữ dằn về đường lối.

Sư đoàn 312 : Do Thiếu Tướng Hà Kế Tấn, nguyên là chỉ huy trưởng trung đoàn Hà Nam Ninh. Sư đoàn này gồm 3 trung đoàn 34 gốc Nam Định, 64 gốc Hưng Yên và 42 gốc Thái Bình — Sư đoàn 312 còn mang bí số là Sư đoàn Trung Dũng — tên này do Hồ chí Minh đặt riêng để kỷ niệm —

Lý lịch : Hà Kế Tấn, cựu binh sĩ thời Pháp.

Sư Đoàn 314 : Do Thiếu tướng An Zao, Chỉ huy trưởng T. Đoàn Tây Tiến hồi 1946. Sư đoàn này gồm binh sĩ người Mường, gốc Hòa Bình của Trung đoàn 52 và số lớn người gốc Nghệ Tĩnh — Vinh.

Sư Đoàn 324B : Do tướng mới được thụ cấp Dương hữu Miên một viên quân thời Pháp, từng làm phụ tá cho tướng Hoàng minh Thảo tại mặt trận 5, tức mặt trận tá ngạn sông Hồng Hà C.K. III.

TĂNG CƯỜNG 1 TƯỚNG ĐỘC THỦ 1 TƯỚNG ĐỘC NHƠN

Mặt khác tại Tổng Hành Dinh ở Đồng Hới, Võ Nguyên Giáp Con có Tướng Chu văn Tấn phụ tá và Tướng Độc Nhơn Nam Long Viên Tướng một mặt này là chúa trùm đánh doc Miền Duyên Hải BV. Nam Long gốc ở đệ tứ Chiến Knu. Tướng Nam Long chốt một mặt vi trận đánh Đông Triều với thổ phỉ xạ phang năm 1946. Nam Long cố vấn cho Giáp về các chiến thuật xâm nhập và tác chiến vùng biển.

Ngoài ra còn có Tướng độc thủ Đinh Sơn tức Đinh trung Sơn

Đinh Sơn bị thương ở tay tại Điện Biên Phủ khi là Đại tá. Chính họ Đinh đã dùng kiếm chặt khúc tay bầy nhầy để tiếp tục chỉ huy trận đánh. Họ Đinh đã thụ huấn lớp đặc công « Địa Hạ Quân » tại Trùng Khánh

Riêng về lực lượng chiến xa do một Thượng Tá lại tàu mới 34 tuổi chỉ huy. Đương sự học 8 năm tại Nga

Nhìn thành phần tướng lĩnh kể trên người ta tin rằng Hà nội quả đã « đánh tấp pí » trận sống mái cuối cùng này Con Ong đang tìm mọi cách để vô cho được danh sách tướng VC chỉ huy vùng Lộ Ninh thuộc 3 Đ 5, 7, 9.

Bạn đọc nhớ đóp cho đượ C.O. số tới.

NÓI LÃO mà CHƠI

TA RÊU XÒM

*Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn dưa lát phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thân nghe mà kể mấy lời*

VƯƠNG SĨ TRINH

TIN...BA TRỌN: Một đêm trung tuần tháng Mẹo, trời đang quang, mây đang tạnh chợt sấm sét đùng đùng, hồng thủy vượt bờ lên cạn mang theo lũ thủy quái âm binh quấy phá dân lành khiến lễ thứ phải dặt diu bằng bể nhau lánh nạn. Bên kia bờ đại dương, tên phù thủy mắt xanh biêng biếc ôm hôn gã xích quỷ rồi cũng cười hô hố ra chiều khoái trá. Khi thiên tai nhân họa yên, gần trăm cây số ngàn đất đai bị nước đỏ cuốn phăng ra biển. Từ đó người trong nước thấy ruột bị cắt đứt thêm một đoạn...

MỘT CHUYỆN GIÀ TƯỚNG NGẮN

Chuyện xảy ra tại một khách sạn ở giữa lòng kinh đô ánh sáng, một tuần trước ngày hòa đàm nhóm phiên thường lệ.

Mắt Xanh: «Tuần tới tôi sẽ tuyên bố hoãn họp vô điều kiện để chúng ta gặp gỡ riêng như thế này tiện hơn.»

Xích Quỷ: «Tôi đã được Bắc Bộ phủ cho hay rồi.»

Mắt Xanh: «Véry gút. Ô kê salem. Nhờ ngài thông báo với Bắc Bộ phủ sau khi phe tôi tây chạy hòa đàm vô hạn định khoảng hai hay ba tuần hãy mở cao điểm.»

Xích Quỷ: «Chúng tôi đã sửa soạn xong. Năm đại đoàn tinh nhuệ cùng những đơn vị pháo đã được phân tán mỏng lên xâm nhập vào vùng phi quân sự phía hữu ngạn sông Gianh. Chỉ còn chờ mệnh lệnh sự vụ của Bộ Tổng Tư Lệnh mà thôi.»

Mắt Xanh: «Lại véry gút cái nữa. Phía chúng tôi cũng đã cho ngưng những phi vụ trinh sát ca nửa tháng nay. Một số nhân vật tiếng tăm của phe tôi cũng đưa ra những nhận định là quý ngài chưa thể mở cao điểm trong lúc này. Ít ra cũng vào Thu kia đấy. Phải làm thế «người ta» mới lợi là và quý ngài mới tạo được thành tích tốt.»

Xích Quỷ: «Tuy nhiên chúng tôi hơi ngại ở chỗ quý ngài xử lý cứ cho vượt sông Gianh, vì như vậy có thể vi phạm thỏa hiệp 1954.»

Mắt Xanh: «Đừng lo. Chúng tôi không phân đôi thì thôi chứ sức voi mà «người ta» dám lộng ngôn? Cứ tấn công từ phía hữu ngạn đi.»

Xích Quỷ: «Hầu lắm. Tuy nhiên cũng cần nhắc lại là khi chúng tôi mở cao điểm, quý ngài phải tuyệt đối tự khóa tay, nghĩa là không được vọng động.»

Mắt Xanh: «Ô kê. Tôi hiểu. Tuy nhiên, khi cần che mắt thế gian, chúng tôi chỉ đánh vô mồm. Hoặc giả bị hối thúc quá thì cũng cho các chiến hạm pháo kích hoặc thả phi cơ thả bom vào những khu rừng núi tạo thành thế to mà thôi.»

Xích Quỷ: «Như thế kế hoạch của chúng ta đã hoàn thành phân nửa. Thôi, mời ngài về phòng nghỉ. Tại đó chúng tôi đã dành sẵn mấy nữ hộ lý chờ tân chờ ngài.»

Mắt Xanh: «Ô kê. Gút nai.»

Sớm hôm sau, trên chuyến phi cơ riêng, lão già «Cong Queo» bay về tòa Nhà Trắng để trình kế hoạch tuyệt mật. Khoảng giữa tháng Mão, súng nổ, đạn bay, người chết từ vùng phi chiến ăn mừng cuộc cầu hợp giữa quý và người biển thề.

MỞ TIỆM DẬY VĂN CHƯƠNG

Mới đây, 1 ông tai to mặt nhớn, vì thương hại làng báo đã lên lớp để tránh bị tịch thu vì

những vi phạm các điều khoản của cái gọi là qui chế báo chí, các tờ báo nên cân trọng khi xử dụng ngôn từ, tránh thêm điều để chuyện, tránh trích dịch ngay tình nơi mấy tờ báo ngoại quốc đang được phép lưu hành tại bốn quốc; ta tốt phải viết thật nhiều, thật khoẻ, viết chết bỏ. Ngược lại ta xấu phải dặt che cho kỹ.

Nhóm Con Ong gồm một lũ chẳng học ở trường làm báo nào sót cả. Nay được người quan nhớn dặt đỡ như thế nên rất lấy làm một sự cảm động và kiêu hãnh. Bên nhau rằng mình là những kẻ có phước. Mấy người có những mảnh bằng làm báo tự tổ mẹ ở ngoại quốc về đều làm cho nhà nước ăn công. Nay mình được truyền nghề ga tuyết như vậy phải nên lấy đó làm mừng.

Từ niềm hãnh diện trên, Con Ong chợt nảy ra một ý kiến thật đứng đắn là đề nghị cùng ông quan nhớn nên trình bày với thượng cấp cho mở một cửa tiệm dạy kỹ giả viết bài. Trong cửa tiệm đó nên bày bán những văn bài theo kiểu tiền chế (pre fab), tý như người ta may quần áo, đóng giày, thừa mứa... tú phe với đủ kiểu mới lạ. Khi cần một khúc thơ ca ngợi hoặc 1 đoạn văn suy tôn thì các báo cứ việc trưng nó vào. Dài hoặc ngắn tùy ở khoảng trống dành sẵn. Cửa tiệm bán văn chương này, nếu được thực hiện, chắc chắn sẽ có lợi to. Vừa quảng bá được những điều nhà nước muốn khai thác, vừa tránh được chuyện tịch thu đầu để gây tiếng ác cho chính quyền là tiêu diệt báo chí. Chính người quan nhớn mới lên lớp, dặt đỡ báo chí nên nêu cao tinh thần hy sinh bằng cách nhận chức chủ tiệm kiêm giám đốc khóa huấn luyện cho tiện việc bấp nước.

Nếu cửa tiệm ngày một đông khách, tội vạ gì mà không thừa một lô thợ viết máy, kiểu những người rô bô, chỉ ấn nút một cái trong khoảnh khắc sản xuất cả văn chương bài thơ hoặc bình luận văn thanh thế to, đỡ tốn công mấy vị trong cái sở gọi là Phổi Ngẫu Nghệ Thuật. Mặt trận tuyên truyền của cuộc đấu tranh chính trị khi ấy phải biết là khởi sắc và có nhiều thắng lợi.

Sáng kiến mở cửa hàng dạy viết bài và sáng chế văn chương này của C O xin biểu không ngài lấy thảo. Đề gởi là có đi có lại cho toại lòng nhau, Con Ong chỉ xin trao đổi nghệ thuật bằng cái vạ tịch thu mà quý ông vẫn thường áp dụng từ bấy lâu nay. Chào phát triển văn chương dân chủ!

THÁNH THÁN GIẢI ĐÁP

Hỏi: «Thưa thánh, trong những ngày bon Bắc Việt lão lều lều xâm lăng miền Nam, mấy ông Dân biểu, Nghị sĩ đều đòi Bắc tiến. Theo thánh, các ông ấy nói thật hay khoác lác cho vui tai?»

Đáp: «Nói mấy vị Lãn Biều, Nghị sĩ đòi Bắc tiến trả đũa Cộng sản khoác lác là bậy vô số, là trái với bốn phân làm dân. Họ hồ như vậy, thật hay khoác lác, chỉ có họ hiểu mà thôi. Nghĩa vụ của chúng ta tức dân đen, chỉ là nghe. Ai tin hay không thấy kể.»

Và lại từ thua nào tới giờ nhà nước chưa hề nghĩ ra sách thuế đánh vào những lời tuyên bố của người cầm quyền cũng như nô tài của người cầm quyền, thành thế nói được cứ nói. Theo thiên ý của Thánh thì Bộ Tổng Tham Mưu cứ «giả vờ» gửi tới các dân biểu và nghị sĩ mỗi vị một lá thư cho hay đang cần người đánh giặc, ai đòi Bắc tiến hãy cho biết để cấp phát súng ống, quân trang và lương, tiền đưa ra mặt trận. Dĩ nhiên mặt trận nội địa chứ chưa cần Bắc tiến. Lúc ấy phải biết là có nhiều vị tinh nguyện. Thánh đề nghị gửi thư «vờ» để đo cái sự hăng của mấy người đó được bao nhiêu? Có hàng bằng loại ớt hiểm hay bằng bộ xít chẳng?»

nhỏ
lông
báo

LOẠN DANH TỬ !

Cứ mỗi lần Cộng quân đánh lớn là độc giả An Nam lại được một phen tức bụng vì bị nghe quí vị báo bđ phóng đại sự ra cả rừng danh tử nghệ lạ hoặc.

Nào là địch đánh theo chiến thuật của Tướng Tàu Phù một mắt Lâm Bru — dù chả hiểu cái lối đánh Lâm Bru, nó ra làm sao? Rồi địch lại đánh theo chiến thuật Tiền Pháo Hậu Xung.

Và, địch đánh «Điền» quất «Điện» oo,0 danh tử đủ thứ ba-lãng-nhãng vung xích chó...chắc hẳn, nếu tại vệt năm vùng được đọc báo Saigon, họ sẽ phải ôm bụng cười như nắc nẻ!

Sự thật, chiến thuật Lâm Bru là gì? Đó là chiến thuật Tam Mãnh do Lâm Bru đề ra trong cuộc chiến Quốc Cộng tại Trung Hoa.

Tam Mãnh có nghĩa là 3 cái Mãnh, gồm có: Mãnh đá, Mãnh truy, Mãnh xung, tức, đánh mạnh, đuổi mạnh, xung phong mạnh.

Thế nhưng, chiến thuật Tam Mãnh, không phải chỉ đơn giản có thể mà thôi. Bởi, Tam Mãnh phải luôn chạy song song với Tam Sát, tức đánh sát, bám sát, tiến sát. Vì có đánh sát, bám thật sát, tiến thật sát, mới làm cho hỏa lực phi pháo của ta bị te liệt, khi quân đội bên «đan màn» mình sát nhau, đại bác và phi cơ sẽ bị vô hiệu. Trong lúc, phía ta tru thế chính là phi pháo!

Cùng với chiến thuật Tam Mãnh đi bên Tam Sát còn phải có thêm nguyên tắc, «Tứ Khoái Nhất Mạn», tức 4 nhanh 1 chậm, đánh nhanh, rút nhanh, phân tán nhanh, tập trung nhanh, và một chậm là điều nghiên trận địa thật kỹ, để chuẩn bị chiến trường thật tỉ mỉ và chậm rãi.

Còn nói về cái gọi là «Tiền pháo, hậu xung» đó chỉ là kỹ thuật tác chiến thông thường, trước rút đại pháo ào ạt uy hiếp tinh thần đối phương. Sau xung phong vũ bão.

Nhưng ngày nay, cộng quân đánh theo lối «tiền pháo tứ phương, hậu xung tám hướng», tức pháo 4 phía cùng khắp. Xung phong 8 hướng tràn ngập.

Bởi chiến thuật đánh ở vùng giới tuyến, trên thực tế địch quân gọi là «Hỏa Lực Cường Tập» tức đánh trận địa chiến dùng hỏa lực đánh với sức mạnh kiên cường với lòng tin quyết thắng.

Nếu phẩm luận về các danh từ quân sự của Vệt thì viết ra cả quyển. Bọn Con Ong, tuy têu cả đám nhưng cũng đã sống ở các chiến khu kháng Pháp nhiều nhiều. Có điều viết ra đây, chỉ cần xin quí vị nào có biết gì hết, xin đừng dẫu loạn danh từ kéo Vệt nó cười cho cả lũ!

SINH VIÊN XUỐNG ĐƯỜNG !

Xin các bố nhà nước chớ có với giật cái mình và ngỡ rằng thì đó là một vụ xuống đường đòi quyền sống hoặc tranh đấu vung vít, đá đảo tùm lum như cái bữa ở Tòa Mặt Trận.

Không!
Sinh viên này hiện khô à!
Số là Tổng Hội Sinh Viên Công Nông vừa tổ chức một vụ xuống đường đại qui mô, xưa quân tràn ngập khắp hang cùng ngõ hẻm ở Saigon để màn công tác xã hội, các giáo sư cũng tiếp tay với Sinh viên để cho xôm trò.

Được biết rằng, các nam nữ Sinh viên đã khám bệnh và phát thuốc cho trên 300 người, hốt tốc cho các cô nhi và những người tàn phế, tổ chức văn nghệ du ca tại các trại rồi lăm về sinh công cộng để cho bố mặt thủ đồ thêm phần sáng sủa.

Con Ong xin hoan hô một phen.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Người và việc...

• MỘC THẠCH

VIỆC : Trong mục đích thử thách thành quả của chương trình viết héc chiến tranh, quân BV đã một lúc xua luôn 50 ngàn quân vượt vùng phi quân sự tấn đánh vùng địa đầu giới tuyến. Bị cú bất ngờ, quân ta bèn bỏ căn cứ "động chiến", Công sản BV áp dụng kế hoạch "Nhất điểm lưỡng diện" của Lâm Bưu mở luôn hai mặt trận lớn nữa ở Tây Nguyên và miền Đông, rồi tung thêm đặc công phá hoại mọi nơi, mọi vùng khiến ta ngay trên đất nước ta mà bị mất thế chủ động chiến trư ờng. Địch đánh đâu ta đổ đấy. Tin ta "lưu động chiến" cứ đồn dập đổ về Thủ đô qua báo chí và đài phát thanh ngoại quốc khiến dân ta phát rầu, phát lo, và chẳng biết căn cứ, bám víu vào đâu để lấy lại niềm tin dành mở Radio, Tivi nghe ngóng, nhưng trong những ngày đầu...

NGƯỜI : Ông thống lĩnh ngành tuyên vận của ta không bắt kịp nổi với sự biến chuyển của tình thế, nhất là những biến chuyển quan trọng, nên người coi tivi, người nghe radio đã tức tối muốn đập mẹ nó mấy cái máy đó đi, và chịu không nổi những chương trình nhạc tình cảm với những bản nhạc rẻ rách như "khô vì yêu, tình yêu không trọn v.v..." qua những giọng ca mèo vờn của mấy cô ca sĩ đã nhào nhót từ lâu... và rồi lại phải đi tìm các đài VOA, BBC đôi khi cả đài "bên kia" để nghe.

VIỆC : Nghe đài VOA, BBC qua những sự kiện "bi thảm hóa" cuộc chiến ít đúng với sự thực đã tức, như Đông Hà chưa mất mà cả 2 đài trên, lúc ban đầu đã la lối thất thủ, nhưng chưa tức bằng nghe đài MI nói phét quá xá cơ. Vùng ngoài Đông Hà là vùng oanh kích pháo kích tự do vì là khu phi dân sự, mà mấy bố già tưởng tượng loan tin quân dân đã lập xong các cơ sở hành chánh, lập cơ sở cái con mẹ nó chứ! Rồi chỗ này chiến thắng chỗ kia chiến thắng, trong lúc ở Quảng Trị đánh vào 10 ngày qua mà không tiến được thêm một bước, nhất là vùng này lại gần địa điểm tiếp vận.

Đài bên kia còn có mục diêm báo Sài Gòn, và thường xuyên diêm tờ ĐT của ông Nghị sĩ

VNCH. Nghe diêm ghê quá, nên...

NGƯỜI : ...Những người quốc gia chống Cộng ở đây vội vàng đi tìm tờ ĐT mà đọc, quả thấy tờ báo của ông Nghị sĩ VNCH, đã từng giờ tay thế bảo vệ Hiến pháp đã có những cái tin cậy được đặt dưới những cái út mà người Quốc gia đọc qua thấy mất hết mẹ nó tinh thần đấu tranh, còn phe bên kia thì trái lại như: "Hải chiến n' dừ dôi giữ tàu BV và tàu Mỹ. Tàu Mỹ bỏ chạy" hay: "BV dờ toàn lực không quân lâm trận". Cửa Việt đã mất. "Mỹ cho hay Quảng Trị sẽ mất trong giây phút". Đó là những bản tin trong số báo ngày 6-4 và số báo ngày 9-4 lại có bản tin ác ôn: "Tù binh BV hợp báo tại Đà Nẵng vẫn béo tốt và vẫn cho là hòa bình khó có nếu còn ông Thiệu Tinh thần quân BV và VC cao hơn quân VNCH"...

VIỆC : Tờ báo của một ông Nghị "ca" chiến thắng và tinh thần "chiến đấu anh dũng" của CS như vậy là nhất. Dù mọi người ở đây bất mãn về hành động cấm báo chí loan tải tin chiến sự của nhà nước, một hành động nhằm che dấu những hèn kém của mình trong phương diện lãnh đạo chiến tranh, nhưng người ta cũng khó có thể mà chịu nổi những luận điệu "ca" CS một cách công khai, trắng trợn như vậy trên tờ báo của một ông Nghị sĩ. Bọn Con Ong cũng biết việc chơi người trong làng là việc không nên làm, nhưng ở đây là trường hợp bất đắc dĩ... vì người trong làng đã có hành vi thiên tà quá rõ rệt. Mặt mai này chẳng may người bên kia về, liệu ông Nghị còn giữ nổi cái gia tài bạc tỷ qua các hầm đá, hầm cát, xường giặt, tàu chở dầu và có số án loạt chăng! CS có bao giờ chấp nhận tư bản đầu ông nghị tỷ phú.

NGƯỜI : Ông Tổng ống loa tình giặc hơi muộn, lúc này ông hãy giành tất cả cho công cuộc vận động toàn dân toàn quân tham gia chống cộng trên mọi mặt, và tham gia công cuộc cứu trợ đồng bào ty nạn CS, ông đừng nghĩ mình sắp đi làm Đại sứ mà giữ thái độ "mũ ni che tai" hay "sống chết mặc bay".

CHÀ AN HIẾP

Nếu gọi một phong trào bài Ân suông mà không nêu lên những việc mất thấy tai nghe thiệt là thiếu sót. Cho nên bọn Con Ong xin trình bày ở đây một trường hợp cụ thể. Tất nhiên, đây chỉ là một trong vô vàn những chuyện cười ra nước mắt, khổ vì chà vạ.

Bà H.T Hương, một phụ nữ An Nam buồn thúng bán bưng. Năm 63, bà Hương đành dùm được một số tiền, mua lại căn nhà của phún Chà và Bibi (tạm dịch là phún Nin tề chà vạ) ở đường Cao Đại. Căn nhà vừa kê lụp sụp, mái thấp lè tè muốn sụm, lại đang có người chiếm ngụ, lấy lại không nổi. Hai bên Việt Ân ở kẻ trả trước nửa tiền số còn lại sẽ thanh toán sau. Thấy gia đình bà Hương lam lũ, một đàn con nheo nhóc, lại từng bị cháy nhà tới ba phen nên người đang chiếm ngụ thương tình dọn đi. Gia đình bà Hương có chỗ nương náu từ đó.

Gặp đúng vận hên, ăn nên làm ra, bà Hương bèn cất lại căn nhà, lên lầu. Nhưng số tiền còn thiếu của Ân kiều vẫn chưa trả xong, vì "phún" Bibi còn tiêu dao nơi xứ Chà. Đến lúc trở về mái nhà xưa ở Saigon, Bibi bèn trở giọng lật lọng, dứt đơn kiện bà Hương, tính ăn không cần nhà 3 tầng lầu. Tòa Sơ Thẩm Saigon ném đơn Bibi vào sọt rác. Ân kiều Bibi bèn móc đơn, kiện lên tòa trên. Lần này, tòa Thượng Thẩm nghe lưỡng đường mặt của phún Bibi, ở kẻ bắt bà Hương phải khẩn gọi ra đi. Ước lòng, bà Hương bèn thượng tố lên Tối cao Pháp viện. Theo đúng luật lệ An Nam, một bản án còn chờ phá án chưa thể đem ra thi hành được.

Nhưng đó là luật An Nam, chứ Bibi chơi ngông, tự ban phát công lý "cá lớn nuốt cá bé". Thừa phát lại bèn tổng đạt cho bà Hương bắt phải "bồng bế nhau đi nó ở non", bỏ lại nhà trống cho phún Bibi tiếp thu.

Câu chuyện vừa kể chứng tỏ là Ân kiều hăm mộ việc ăn không nói có, và nhất là thích giờ thói vừa đánh trống vừa ăn cướp nơi gương phún Gandhi.

Các chuyện cười rưng rưng mắt như vừa kể đây rấy trong xã hội ta. Muốn xi tốp lại những cảnh chượng tai gai mắt vừa kể, tốt nhất là quốc hội nên mãn gấp luật quốc hữu hóa. Âu cũng là một hành động chống Cộng ngoại mục trong cảnh đầu sôi lửa bỏng hiện nay vậy...

Hãng sản xuất giày dép

Bala

TẶNG 5.000 TẶNG PHẨM

Nhờ sự chiếu cố của quý vị cũng như sự nâng đỡ của Chánh phủ trong 4 năm qua, giày dép Bala đã được tín nhiệm trên khắp các tỉnh toàn quốc vì sản phẩm Bala do người Việt Nam sản xuất vô địch Bền— Đẹp và Hợp thời trang.

Nay để đáp ứng sự đòi hỏi của quý vị tại Thủ Đô, Ngoài các đại lý đã có, Hãng Bala đặt thêm cửa hàng bán sỉ và lẻ tại số 135 đường Lê Thánh Tôn Saigon điện thoại 21.484 kể từ ngày 11 tháng 04 năm 1972.

Nhân dịp khai trương, Hãng Bala dành tặng quý khách hàng nhiều tặng phẩm.

Hãng Bala kính mời

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỐ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỎI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN :

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Sài Gòn
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gậy tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém rưỡi.

VĂN QUÂN hạ thủ

PHẦN NÀO THÔI CHỚ, CÔNG TỬ THỌ !

Mới đây, Ngô công tử, vì được «trón» đã bước từ lãnh vực tổ tham những sang việc quai nhà nước để bắt ông quan năm Lê Minh Đào vào chức vụ Tư Lệnh sư đoàn 18 bộ binh. Ô hay, cái nhà ông này kỳ dị chưa tề ! Ông năm Đào mặc dù chưa làm Trung Đại Trưởng chiến đấu mà chỉ mới làm Trung Đại Trưởng khóa sinh nhưng có tài là đặng, và chắc chắn những cái tài đó ông chưa hề được chiêm ngưỡng. Người ăn tài như vậy quý lắm.

Từ chuyện công tử Thọ thối mắc trên, Con Ong được biết tại một nơi nọ, chẳng hiểu có phải vì thiếu cán bộ CTCT hay không mà khi một ông Tham Mưu Phó đi học người ta đã phải dùng những ông ngoài ngành thay thế. Vậy mà Tổng Cục nhà ta vườn cứ ban hành công lệnh hợp thức như chơi. Thay thế được vài tuần, ông Tham Mưu Phó nọ được cử giữ chức Tham Mưu Trưởng một Sư Đoàn, Người ta lại «bê» một trụ khác ngoài ngành điền khuyết và Tổng Cục lại ô kê cái rụp. Thay đổi và điển thể người thuộc chuyên môn mà cứ như lấy đồ chơi trong tủ ra bày còn được hưởng hồ trường hợp anh năm Đào ?

Nghe đâu, trong một buổi trà dư tửu hậu, mấy cựu tướng lãnh như ông Đ. ông K. ông M đã lập luận vụ công tử Đào đi mần tư lệnh sư đoàn như sau :

— « Nếu thiếu người chỉ huy, nếu thương hấn (tức quan năm Đào) mà muốn cất nhắc thì cũng phải cho hấn tham dự những khóa học để có đủ kinh nghiệm lý thuyết điều quân chức. Một Sư Đoàn lính chức ít ỏi gì ? »

Biết đâu đấy. Thánh nhân thường hay đi kể khủ khờ, Sư Đoàn dưới quyền năm Đào mà đạt được thành tích đánh thắng giặc Cộng, rồi ông đeo Sao, lúc ấy khối anh ngượng. Kể cả công tử Thọ nhà mình.

MỸ ĐẾU THẬT

Vụ quân Bắc Việt xâm lăng vùng phi quân sự mới đây đã tô thêm thành tích đều của mấy chú mèo bằng những nét đậm đặc. Trước hết, các chú biết trước Hà Nội mở cao điểm hè sớm hơn dự liệu nhưng nhất định thủ khẩu như bình. Thêm vào đó, các chú chơi trò lập ngôn, tuyên bố rùm trời rằng địch chỉ tổng tấn kích vào mùa Thu. Tiếp đến, khi quân Bắc vượt sông Bến Hải, ở ạt công hãm những địa điểm chiến lược do quân lực ta trấn giữ dọc theo hành lang cực Bắc thì các chú vẫn bình chân như vại. Hạm đội 7, phi cơ chiến lược, chiến thuật trong những giờ phút cấp bách nhất không động đậy. Chờ ta tung vào trận chiến lực lượng tổng trừ bị trung hòa địch các anh mới la lối òm tòi, đi những đường dọa. Thậm chí cả Nit Xon cũng tuyên bố nếu Bắc Việt không ngừng hành động xâm lăng thì Mỹ hoặc trả đũa bằng những phi vụ oanh tạc miền Bắc hoặc gửi quân trở lại Nam Việt.

Xét 2 điều dọa trên, Con Ong thấy vụ thứ nhất, tức oanh tạc trả đũa có thể tạm thực hiện được chứ vụ gửi quân trở lại thì còn khuya vì những lý do sau. Trước hết, đợt triệt thoái quân Mỹ đã và đang hoàn tất giúp Hoa Kỳ thoát khỏi cơn ác mộng của sa lầy thì việc tung quân viễn chinh trở lại chiến trường Nam Việt, như lời Nit Xon mới ba hoa, chỉ là một lối đánh phé. Và lại chiếc ngai vàng trong Bạch Dinh không cho phép Nit bồng hững hờ nổi máu anh hùng nhằng như vậy. Thứ nữa, quốc hội Mỹ chắc chắn không chấp thuận một cuộc phiêu lưu mới có thể làm tiêu tan những kết quả đã mang lại cho Mỹ sau chuyến du hành Trung Hoa lục địa mới đây. Để gỡ rối cho Nit Xon sau khi «lờ lờ», chính Tổng Thống nước ta đã khẳng định không cần quân lực Hoa Kỳ mà chỉ cần không trợ và tiếp liệu đầy đủ mà thôi. Mừng nhé.

Thành thế, từ lâu Mỹ được tiếng là lữ đẩu kèn, nay thêm tý đều nữa cũng chả sao, chỉ tội nghiệp cho những ai chót tin vào Mỹ như bọn con chiên tin chúa.

MỘT MŨI TÊN HẠ HAI CHIM

Cứ sau mỗi quả số lá, ba que của mấy thằng Mất Xanh là y như dân ta khôn thêm được vài đồng cân. Mới đây, khi bày phủ thủy bịt tai làm diếc trước vụ Bắc quân xâm lược tràn qua khu phi quân sự đã đặt cho những kẻ có lòng một đầu hồi tở chẳng:

— « Phải chăng đã có một sự toa rập giữa ngoại và nội thù nhằm đặt chúng ta vào chuyện đã rồi ? »

Nhóm Con Ong, hơn thế nữa, dám quả quyết vụ xâm phạm vùng phi quân sự là một chiến lược được tạm đặt tên là « Bắn Mứt Phát Hạ Hai Chim ». Thắc mắc ư ? Xin giải thích như sau.

Lực lượng hùng mạnh Bắc Việt vượt Bến Hải đã xây ra với những trùng hợp kỳ cục. Tự nhiên Mỹ tây chạy hòa đàm về điều kiện, đại sứ Porter vội vã về Bạch Cung với những tài liệu tuyệt mật. Các phi vụ trinh sát dọc theo hành lang biên thủy Lào Việt và vùng phi quân sự của Mỹ đột nhiên ngưng ngang xương. Khi cao điểm của địch

phát khởi tại vùng địa đầu thì Mỹ, với tư cách chày nhà hàng xóm bình chân như vại, đã mặc kệ, ngoại trừ tuyên bố và lên án theo tiêu chuẩn nước bọt. Nhằm che dấu những âm mưu đen tối, hàng trăm phi cơ hủy diệt Vĩnh Linh giả tạo với những trại binh, kho lương thảo, căn cứ tiếp liệu... tiền chế bằng các tông. Phi vụ oanh tạc trả đũa khủng khiếp này được nhìn qua lăng kính của tình Đồng Minh cao cả. Tại cửa Việt, tàu chõ thủy binh lực chiến VN đổ bộ khi gần tới bờ bị pháo thuyền CS phản kích đã vội vã rút lui lấy cơ tránh đạn đạo địch.

Từ cái sự lơ lửng con cá vàng này, Mèo đã bỏ mặc cho Bắc quân và Nam quân mần thịt nhau. Vũ khí của Sô Viết và Mèo là những đồ chơi không nhân tính kia mà. Chờ hai phe tiêu diệt nhau cho chán, cho đá, Bắc quân triệt thoái thì lúc ấy những thảm người đó trở thành mồi ngon của bom trâm, bom tấn.

Ngồi không chờ trận chiến tàn rồi mới ra tay theo đúng tiêu chuẩn « lấy khỏe đả mệt ». Hà Nội có tình ngộ vì những « xúc xiêm » thì đã muộn.

Như thế chẳng phải chỉ dùng một mũi tên mà hạ được cả hai chim đó không ? Để kết luận, Con Ong cho rằng chẳng cứ ta bị lừa mà địch cũng bị lừa đau hơn thối.

Nhân gian bỗng nhiên truyền khẩu câu sấm ký tại thời :

Mười phần chết bầy còn ba
Vĩ Mỹ, vĩ Nga chết hai còn một.

CÒN HẸP HỒI CHI NỮA ?

Nền ngoại giao nước ta kể từ ngày được ông Ngoại Lâm cầm chịch đã tạo khá nhiều thành tích tốt. Thật ít triệu nào qua mặt nổi. Đó là một điểm son. Con Ong thành thật ngả nón cúi chào và cầu chúc Ngoại đặng mạnh chân khỏe tay hầu giữ nền ngoại giao hiện tại được muôn năm bền vững.

Cũng vì nền ngoại giao thượng hạng đó mà mới đây một số sinh viên Việt Nam du học tại Nhật đã gửi thư về nhờ Con Ong kêu gọi với ông Ngoại mở lượng hải hà ra tay can thiệp để sự học của các em được thuận buồm xuôi lái.

Theo trong thư của du học sinh thì năm ngoái có khoảng 180 em được phép du học tại Nhật mà chỉ có 140 thi đậu nhập trường. Năm nay con số lên tới 280 mà kết quả chưa biết ra sao.

Các em cũng không quên nhắc mạnh du học sinh Nam Dương mỗi năm có tới cả ngàn người đều đậu hết. Không phải họ giỏi hơn sinh viên Việt Nam mà là nhờ tòa Đại sứ Indonésia tại Đông Kinh can thiệp rất đúng chỗ. Hơn nữa, sinh viên Nam Dương còn được sự quán của họ lo liệu mọi vấn đề trong khi các em phải tự xoay xở lấy. May nhờ có tổ chức Đồng Du thành lập từ mấy năm nay do sáng kiến của những sinh viên đàn anh, nhờ bằng không những kẻ mới qua sẽ bơ vơ là cái chắc.

Tội nghiệp hơn nữa có em đã viết cho Con Ong rằng các em chỉ muốn khóc khi phải nhờ báo yêu cầu ông Ngoại có chỉ thị rõ rệt cho sứ quán của ta tại Đông Kinh. Vì, theo các em làm như thế hèn người đi, nhưng lại là chuyện chẳng đặng đừng.

Vậy thì, thưa ông Ngoại, ta còn hẹp hòi chi mà chẳng có chỉ thị cho các sứ quán ở ngoại quốc phải triệt để giúp đỡ du học sinh, đặc biệt là về phần tinh thần. Sự giúp đỡ đó chẳng những phần chầu các em an tâm học hỏi mà còn trình đợc những chuyện chéo căng ngang mà Con Ong không muốn nói thẳng ra ở đây, sợ kỳ.

SAO KHÔNG ĐỂ CHO MỒM ĂN DA NON ?

Mấy thằng Cộng sản ác ôn không hiểu nghĩ sao lại tự dưng mang mấy Sư Đoàn vượt sông Bến Hải đánh trộm. Chúng tính rờ rờ Tết Con Khỉ chẳng ?

Các anh Thượng thổ và Hạ tả ngựa nghề cũng la oai oái đòi Bắc tiến. Góm, mấy trụ cứ làm như gần 2 triệu dân miền Nam này chỉ họ là tinh thông chuyện đó. Có súng, có mìn thì ra ngoài cầm súng bắn đi dùng cái chơi. Hay lại co vòi vào ? Hay lại tung tiền như nước, núp dưới đủ nhãn hiệu để được cho bằng được trước hiệu « thổ tả » để trốn lính ngồi trong bang trường đánh giặc bằng nước miếng ? Nôm thế.

Nhớ lại, cái hồi quân ta đánh sang Hạ Lào. Anh chủ tịch Nguyễn Bá Quả Lác Ri cũng hung hãn phều phào : « Bao giờ Bắc tiến có qua đi... đoạn hậu. » Đứng là chỉ khí của bọn mặt đỏ như vang.

Nay, sủa vừa thôi kéo làm rác tai chiến sĩ. Cờ ngấm miếng mà ăn bạc. Nổi nhiều thế biết đến ngày nào mồm mới lên da non ?

ĐÂY ! PHỤ CẤP NGHỈ VIỆC CỦA NHÂN VIÊN SỞ MÈO

Vì đã hẹn trong số trước, tuần này mặc dù Con Ong lu bù về vụ bọn Cộng Sản khốn lện đang ngoạm những trên thân thể miền Nam nhưng vẫn cố «gan» một khoảng đất nhỏ dần dần cho đăng tải về các điều khoản mới về Phụ Cấp Nghỉ Việc theo quy chế lương bổng của nhân viên địa phương. Các điều khoản này có hiệu lực kể từ 31-10-71 quy định trong Chính Sách và Thủ Tục của Phủ Bộ Hoa Kỳ số 112-237 ngày 15-11-1971.

Tất cả nhân viên làm việc ít nhất là 1 năm đều được quyền đòi phụ cấp nghỉ việc nếu không tự ý xin thôi ngoại trừ bị sa thải vì lý do kỷ luật, thiếu năng lực hoặc không đủ sức khỏe.

Tuy nhiên những nhân viên đã 55 tuổi, làm việc từ 10 năm thâm niên trở lên cũng những người mà chức vụ của họ được coi là thặng dư tự ý xin thôi thay vì cứ ở lại để chờ qua một cuộc tuyển lựa cho việc giảm bớt nhân, vẫn được quyền đòi phụ cấp nghỉ việc.

Nhân viên mệnh một đã hội đủ điều kiện thâm niên thì phụ cấp nghỉ việc được trả cho người thừa kế.

Trong số tới, Con Ong cho đăng tải bản chiết tính phụ cấp nghỉ việc chiếu theo thời gian phục vụ. Nhờ đó coi để tránh bị bọn chủ nhân ăn quít và lủ vong bòn bần xứ chuyên nghề « giữ l... cho chú kiêu anh chàng Trần Văn Con Người, đương kim chủ sự phòng nhân viên của USARV Saigon. Tên «Con Người» từng làm tài tử này có nhiều chuyện ngộ lắm. Cứ từ từ, Con Ong sẽ phanh lãn để bà con coi bác coi chơi.

NỬA ĐUÔI NỬA THẬT

► CỬU SÙNG

THÌ HUỆ !

Chư hải nội quân tử bốn phương hẳn còn nhớ lời tuyên bố vô cùng rợn rợn của Cái Bang Đào Hữu Giao trong tuần lễ trước đây, vào cái lúc mà nạn bẽ hội đồng cũng như nạn cướp giật leo thang cùng mí lị chiến cuộc. Đại khái như em bé Nguyễn thị Lý 11 tuổi, ngụ tại khu nhà tiền chế ở hương lộ 14 Tân Bình bị hiếp rồi bị trấn nước cho đến chết, như vụ một bà vợ lính đi thăm chồng, lính chàng bị 22 chú Nhân dân Tự Vệ tuổi từ 15 đến 18 đưa về cư xá Phú Lâm thay phiên nhau bề cho đến khi nạn nhân ngất xỉu.

Còn những vụ cướp giật thì nhiều không kể xiết. Ngay đến như bà đầm Trần Thị Hiệp có vợ Du Đô hẳn hoi mà quần hào ma cà chớp cũng cóc có ngán. Bà Hiệp vừa lãnh tiền ở Bàng ra, là bị về liền mà chúng nó vô ngay ở giữa nơi đông đúc là khu chợ Bến Thành.

Trước những sự mần ăn hung hãn của bọn khốn nạn, Cái Bang Đào Hữu Giao đã đưa ra biện pháp chặt chân chặt tay những đứa bẽ hội đồng, còn riêng những đứa ăn cướp từ rơ triệu trở lên thì chặt bẻ cả đôi giò, như vậy là chúng nó hết phương tiện để đi cướp giật.

Báo Con Ong đã mở một cuộc phỏng vấn chớp nhoáng nhằm mục đích hỏi cho ra lẽ về những lời tuyên bố của ông Giao.

— Thưa hào huynh đệ, những hình phạt do hào huynh đệ đưa ra để trừng trị cái đám ma cà chớp í có trái mí luật pháp hiện hành không?

— Luật rừng mà. Ma cà chớp xài luật rừng mình cũng phải xài luật rừng chứ.

— Nếu là luật rừng thì tại sao lại không áp dụng cái biện pháp thiên để những đứa bẽ hội đồng. Chặt chân chặt tay, nhưng chúng nó vườn còn lại cái đế, sau đó chúng nó lại tái phạm được như thường.

— Luật rừng vô cùng linh động. Sẽ đổi đi mấy hồi. Vậy không chặt chân chặt tay nữa mà sẽ thiên để.

— Những vụ cướp từ rơ triệu trở lên, thủ phạm sẽ bị chặt cả đôi giò, nhưng có vụ lên tới cả trăm triệu thì sao?

— Xin bằng hữu đưa ra một thí dụ.

— Thiệt ra thì đây không hẳn là một vụ ăn cướp. Nướng ăn chặn thì cũng tương tự như vậy. Ăn chặn tiền của lính có khác gì như ăn cướp cơm chim. Ăn cướp của những người bần cùng khốn khổ đang xả thân, đem xương máu của mình ra để phục vụ đất nước, để ướm học máu mồm lũ cộng sản. Thưa, đó là vụ Quý Tương Trợ và Tiết kiệm Quân đội, đang được tướng Nguyễn Văn Hiếu đích thân điều tra và đã có công bố trên đài Tàng hình. Và cũng đã có nhiều ông to đầu bị ngưng chức.

Cái Bang Đào Hữu Giao vẫn về cái cầm không râu một lát rồi cười tùm mà đáp rằng:

— À, cái vụ đó thì... thì huề!

LÍNH TỚI AN Ở RAMUNTCHO KHỎI TRẢ TIỀN.

« Phương ngôn », mới của ta có câu rằng: « Tiền lính tính liền! » Anh em binh sĩ đã tỏ ra rất sòng phẳng trong công cuộc phục vụ đất nước, đánh giặc hết mình để đẩy lùi mọi cuộc quấy phá lem nhem của Cộng sản, tất nhiên nhà nước cũng phải sòng phẳng trong việc thanh toán trả lại họ những đồng tiền mồ hôi nước mắt của họ dành dụm trong bao nhiêu năm qua để ở trong Quỹ Tiết Kiệm!

Dù cho có đũa nào nhẫn tâm nuốt đi ít nhiều đi chăng nữa, thì nay cũng phải nhả ra. Cái đó là cái cẳng!

Tuy nhiên, hỡi các người anh em!

Hỡi người chiến sĩ, đã để lại... cái mũ sắt trên bờ lau sậy này.

Sau khi đi ướm trận trở về, ta cứ việc tà tà xếp hàng dọc, ba người một, kéo tới tiệm ăn Ramuntcho, một nhà hàng cơm Tây ngon nhất Sài Gòn, ở đường Bô-Na mà ăn trừ nợ.

Bởi vì chủ nhà hàng này là ông tư ông Lê Văn Kim một ông tướng hồi hưu mà chả hiểu nhờ có cái tay ngài nào lại nhẩy phọc vào giữ một chức vụ quan trọng trong việc điều hành Quỹ Tiết Kiệm ấy.

Cơm tây rượu chát ở Ramuntcho bỗng gh lăm.

5.000đ mà tính theo giá tiền năm 1968 không phải là ít của. Xoàng ra cũng phải đóp cả tháng cũng chưa hết.

CÁI ẤY...

Vấn chương chữ nghĩa bẽ bẽ
Chỉ vì « cái ấy » cũng mê mẩn hồn!

Một độc giả của Con Ong, hồn danh Ông Non trong lúc cảm cảnh vì những vụ bẽ vùng vít, đã nổi máu giang hồ mần một bài Phú nhan đề « cái ấy ». Vậy xin đăng nguyên văn để quần hùng ngâm nga cho khoái tí:

MƯỜU

Dù ai trăm khéo ngàn hay
Hề gặp « cái ấy », chấp tay vái chào.
Dù ai chức trọng quyền cao
Bắt được « cái ấy » nở nào không xơi!

NÓI

Trời sinh « cái ấy »
Tuy thiếu da, nhưng thịt lại thừa
Suốt tứ thời không kể sớm trưa
Hề nổi hứng là đem ra « giần vặt ».
Khi tắt gió, anh hùng thêm mát mặt
Lúc rơi mưa, quân tử hăm che đầu.
Dù cò kim, dù Á, dù Âu.
Ai ai cũng ước ao thêm khát
Cắt da chỉ lột sơ đáy bát
Đề yên thì cả nước gánh cũng vừa.
Trên chiến trường mạnh được yếu thua
Mà « cái ấy » đi đâu cũng thắng
Kêu « hàng họ » thì khen là trắng
Gọi « sự đời » lại mắng rằng đen
Đêm khuya, khi tối lửa tắt đèn
Tranh hay ngói, trắng hay đen cũng vậy
Đường danh lợi biết bao người nhờ cậy
Quá đeo đai, bị gậy đã nhiều ông

Oai phong lẫm liệt tướng công
Đầu cùng « cái ấy » gân bong gối chồn
Chính danh tên gọi cái L...

Tòa Soạn Con Ong đã quyết định gửi bài « Cái ấy » tới dự cuộc thi « Thi hoàng » và « Thi hậu » do nhà văn lão thành Phạm đình Tân tổ chức.

Phạm đình Tân tiên sinh là Cầu tịt Tinh Việt văn đoàn vừa là nhà văn, nhà thơ kiêm soạn giả chèo cổ tuồng cổ, và kiêm cả dịch giả tùm lùm. Cách đây không lâu đã có một bộ thơ viết nào đấy, kiện ông Tân về tội, « đạo dịch ». Vì ông đã thường xuyên cả một bản dịch của bộ thơ viết này rồi nhận xằng là của mình và in thành sách hẳn hoi.

Đưa « Cái ấy » lên làm « Thi hoàng » và « Thi hậu » thì là số rách, nhất thế giới,

DỨT KHOÁT !

Cái cầu Hiền Lương khôn nạn, trước đây đã bị phá xập một nửa, còn tro khắc lại một nửa đứng một cách rất cô độc ở phía bên kia sông. Và tới nay thì cái nửa còn lại í cũng bị một trái bom làm cho tiêu ma nốt.

Như thế là gọn, là dứt khoát!

Dứt khoát như mặt trời mí mặt trắng, như Quốc gia mí Cộng sản.

Nhớ lại cái thời kỳ cầu Hiền Lương còn nguyên vẹn, hai bên còn thỉnh thoảng đi lại trao đổi với nhau những tờ bưu thiếp, ta giữ một đầu cầu, nó giữ một đầu cầu. Có lúc nó mời ta sang nhậu nhẹt. Ta vì lịch sự cũng phải đáp lễ nó bằng một châu thịt chó.

Nhưng từ mấy năm nay thì hết rồi. Cả cái khu vực đó đã biến thành khu phi quân sự, một cái vòng đai trắng vô cùng rộng lớn mà bề ngang tới gần 3 cây số, nhà cửa ruộng nương bị san thành bình địa.

Chỉ còn lại có một nửa cây cầu và đến nay cũng phá đi hết.

BA MƯƠI UỶNH MỘT

Theo giáo sư Nguyễn Ngọc Huy, Tổng Thư Ký PTQGCT thì nước ta hiện nay có 23 chánh đảng đã hợp thức hóa, 2 chánh đảng có phái lai nhưng chưa hợp thức hóa và 4 đảng không đủ điều kiện hợp thức hóa nên kể như như là bị giải tán. Nếu kể thêm một vài chánh đảng vì lý do này hay lý do khác không chịu hoạt động công khai thì có khoảng 30 chánh đảng. Đó cũng là nhiều chứ không ít.

Giáo sư Huy cũng tin tưởng rằng, nếu có một giải pháp thương nghị để tranh đấu chính trị với Cộng sản thì chánh đảng sẽ thành công và đánh bại cộng sản ngay.

Điều đó thì lẽ đương nhiên rồi.

Các cụ ta có biểu rằng thì là « Ba thằng ướm một chẳng chặt cũng què! » Ta có những 30 đảng lớn, trong khi Cộng sản chỉ có mỗi một đảng vừa độc tài lại vừa thú, người không nề!

Người ta còn cho rằng giáo sư còn quá khiêm tốn, hoặc giả còn muốn giữ bí mật không muốn phá trương trực lực, nên không nói toạc hết ra, chớ sự thực mình có tới cả 100 đảng lận.

Vì mỗi một đảng lớn lại bao gồm cả chục đảng nhỏ mà người ta có thói quen gọi một cách nôm na là các hệ phái. Tỉ dụ như Quốc Dân đảng xoàng ra cũng có 7,8 hệ phái. Nào hệ phái Nguyễn Tường Tam hệ phái Chủ Lực, rồi Việt Quốc Kỳ bộ, Xứ Bộ Việt Hoa, QĐ Trung ương của lão tiền bối Vũ Hồng Khanh, và vân vân như sau này.

Tổ sư cha mấy anh Cộng sản. Chúng mày lừng phéng vô đây chúng ông ướm cho bỏ mẹ!

BINH-DÂN BẢO-HIỂM CÔNG-TY

Trụ sở Trung Ương: 277, Hai Bà Trưng - SAIGON

DIỆN - THOẠI: 98.557

Bảo hiểm các ngành:

- CHUYÊN CHỜ ĐƯỜNG BỘ
- HÀNG HẢI — HÀNG KHÔNG
- HÒA HOẠN — TAI NẠN LÃO ĐỘNG
- THÂN THỂ — XE TỰ ĐỘNG
- TRÁCH NHIỆM DÂN SỰ v.v...

— Bồi thường thỏa đáng — Thủ tục mau lẹ

VẠCH MẮT NHỮNG NGƯỜI ĐÂM SAU LƯNG CHIẾN - SĨ ?

Từ trước đến nay, chánh quyền có thói quen kết tội những kẻ không ưa là phường «đâm sau lưng chiến sĩ». Nhưng một điều rất đáng tiếc, là trong trận chiến sôi động hiện tại, chính nhà nước cũng có những hành động đâm sau lưng chiến sĩ !

Lẽ thường, khi cuộc chiến nổ mạnh, nhà nước phải có một kế hoạch thông tin tuyên truyền thật hoàn hảo, để làm sáng tỏ những chiến công oanh liệt của các chiến sĩ ngoài mặt trận, để dân chúng khỏi hoang mang, và để chặn họng những luận điệu xuyên tạc của đối phương. Nhưng ngay khi chiến cuộc vừa nổ mạnh giới hữu trách, vì không có sẵn kế hoạch thông tin tuyên truyền, nên có vẻ cuống, vội

ra lệnh kiểm duyệt tin, tịch thu báo thật khỏe, và cấm báo chí không được tự do loan tin. Thái độ đáng trách này làm cho dân chúng mất tin tưởng vào sự mạng thông tin của báo chí, dân chúng đành theo dõi tin tức chiến sự qua các đài phát thanh,

Mà nơi đến các đài phát thanh, thì dĩ nhiên nhất, là đài Saigon ! Nhà nước làm cho dân chúng không tin vào báo chí, đài phát thanh nhà nước lại không đủ khả năng làm cho dân chúng tin tưởng, thế là dân tha hồ hoang mang, chiến công của các chiến sĩ bị xuyên tạc. Vậy thì, chính những người chịu trách nhiệm về phương diện thông tin tuyên truyền, đã vô tình hay cố ý «đâm sau lưng chiến sĩ»

Ngoài thái độ đáng trách trên của giới hữu trách, còn phải kể tới thái độ của 1 số người gọi là đối lập. Đối lập như ông Vũ Văn Mẫu, ngay sau khi quân BV tràn qua Bến Hải đã lên tiếng đòi Cộng quân rút về Bắc, đó là một thái độ đáng hoang. Trong lúc này, không ai bắt tất cả những người đối lập phải «xiết chặt hàng ngũ sau lưng Tổng thống» như «đang đối lập» Cấp Tiến đã làm, nhưng đối lập với hành pháp với ông Thiệu, không có

nghĩa là đối lập với Tổ Quốc, với các chiến sĩ ngoài mặt trận. Một số người gọi là đối lập đã và đang thôi phồng những thiệt hại của quân ta, gián tiếp đề cao địch quân, có vẻ hoan hỉ, reo hò khi nghĩ rằng quân ta thua trận. Đó là những kẻ thực sự đâm sau lưng chiến sĩ, không thể tha thứ được. Rất tiếc là giới hữu trách thường tỏ ra rất hữu hiệu trong «sự mạng» đối phó với những phần tử quốc gia nhưng không

kiêng nề giới lãnh đạo. Trong khi đó, giới hữu trách lại có vẻ bất lực đối với những người thực sự «đâm sau lưng chiến sĩ».

Bọn nham nhờ C O nghĩ rằng, dù có cố gắng cách mấy Cộng quân cũng không thể thắng lợi nhờ những trận đánh từ ngoài vào. Và nếu đất nước này có mất, cũng không mất vì những trận đánh từ ngoài vào, mà mất vì những kẻ đâm sau lưng chiến sĩ !

Thành quả của cuộc «giải phóng»

Lò thuốc súng ở xứ sở điều tàn này bỗng dựng lại bùng lên dữ dội với cuộc tấn công bất thần của quân Cộng Sản Bắc Việt. Thành quả mà những người «anh em giải phóng» đã tạo được là hình ảnh hàng trăm ngàn gia đình không có cơm ăn, nhà ở, phải bồng bế nhau chạy trốn. Họ chạy trốn bom đạn, chạy trốn chiến tranh, chạy trốn cả những anh em giải phóng nữa. Bởi vì họ không muốn được «giải phóng» luôn cả tính mệnh của họ.

Một bà mẹ già quần xắn tới đầu gối gánh một bên ít quần áo cũ, ít đồ dùng lật vạt, một bên là đứa con nhỏ chừng 2,3 tuổi. Một bà mẹ khác lác con vừa khóc vừa chạy tìm kiếm khắp nơi. Một đoàn người già trẻ, lớn bé bồng bế, dúi dất nhau, chạy trên đường, nét mặt đầy kinh hoàng, thảng thốt. Dưới chân họ là những xác chết. Đằng sau họ là những xóm làng, những dãy phố còn bốc khói vì bom đạn... Đó là hình ảnh cuộc chiến tranh đang diễn ra ở đây, cuộc chiến tranh kéo dài từ một phần tư thế kỷ rồi. Khi mở đầu những cuộc

tấn công, những người CS vẫn thường rêu rao là họ làm công việc «giải phóng». Nhưng giải phóng con mẹ gì mà 26,27 năm rồi vẫn chẳng đi tới đâu, vẫn chỉ thấy chết chóc. Hồi năm Mậu Thân, các anh cũng đem quân tới đây để «giải phóng» nhưng không phải để giải phóng đất nước thoát khỏi cảnh thống trị của ngoại bang mà chính là để «giải phóng» cuộc đời của hàng ngàn người dân và tội. Những ngôi mộ tập thể mà các anh giải phóng tới nay vẫn chưa kịp xanh cỏ. Bây giờ các anh lại bày đặt giải phóng nữa. Các anh làm cho đồng bào Đông Hà, Quảng Trị chạy toé khói vì cuộc giải phóng kinh khủng của các anh. Thành ra, các anh đứng giải phóng nữa lại hay hơn, đồng bào còn được yên ổn làm ăn, khỏi phải chết chóc, khỏi phải bỏ quê hương, nhà cửa mà chạy. Giải phóng kiểu các anh thì Mỹ, thì Tây nó vẫn không chết, mà chỉ có đồng bào vô tội là lãnh đủ.

Đồng bào miền Nam đêch thích cái trò giải phóng của các anh Cộng sản, nhất là cái trò giải phóng hồi năm Mậu thân.

Và gần đây nhất, các anh đã tung 2 sư đoàn chính quy vào vùng cao nguyên âm mưu đánh úp 2 Tỉnh Pleiku và Kontum nhưng đã bị ông Tướng lấu cá *NgôDzu đánh choliêng siêng đã phải vấp giò lên cổ mà chạy, nhờ các anh tí !

Vậy thì các anh hãy bỏ bỏ nó mòng xam lãng và rút lệ về bên kia vì tuyên đề bảo toàn sinh mạng các đồng chí là hay hơn cả.

Nhắn tin

Việt Nam Phương Tin

NHA TRANG

Người ký hợp đồng đã nghĩ việc và không cho tòa soạn biết việc ký kết đó.

Tuy nhiên ông cứ gửi bài (Texte) Q.C đính kèm bản sao hợp đồng chúng tôi sẽ đăng ngay.

Con Ong

•SĨ GÃI

Ngồi buồn gãi hàng dài tăn tăn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

CHIA BUỒN 1 PHÚT

Tin các báo loan «Tướng Kỳ bay ra Đông Hà vì nóng lòng và ngứa ngáy chân tay, từ lâu chỉ mãi mê kẻ lông mày cho bà xã quên cả cái «vô lăng» tàu bay nên ông Tướng phi công đã đòi cưới phân lực đi «ăn thua» với xe tăng Bắc Việt cố nhiên là... ông cóc thêm 10 ngàn bạc thưởng của Quan Quân Đà Nẵng vừa treo giải»

Nhưng! người ta đâu có thể chiều lòng ông. Vì chuyện tàu bay, tàu bò. Mỗi lần cựa mình đều phải có phép vua, luật nước !

Vả lại, ai mà phi phạm một cựu phó Tổng Thống hào hoa phong nhã lỡ ra bị phòng không Vem nó bắn cháy bỏ nó mất bò rầu thì uống công trời! Rồi người ta bèn can ông, viên lẽ «mây mù u ám» để... từ chối lời yêu cầu của Cựu tư lệnh Không Quân... đòi bay đi săn chiến xa địch.

Cực chẳng đã... lại thêm cái tính muốn làm gì là khoái mần liền tụt sượt, ông Kỳ về Saigon, xin yết kiến Đức Vua để bàn thêm sáng kiến đánh giặc.

Thế mà mấy anh... lại tán láo rằng thì là : «Ông Kỳ đã đến thời kỳ hoàng hôn của cuộc đời rồi !

Bị...giai nhân chê thì mới buồn. Chứ đòi ra chỗ chết chóc bị... mời đi chỗ khác chơi là quý hóa quá rồi còn gì...

Dù sao, đời ông Tướng đang ở giai đoạn «oa di tổ» hạng nặng như Tướng Cao Kỳ Cục - xét ra cũng cần có đôi lời phân ưu chân thành.

Xin là một sự... chia buồn một phút.

ĐÂY ! TÀI BA 'NHIN' CỦA QUAN NĂM LÊ MINH ĐÀO

Cái nhà ông Ngô Xuân Thọ rõ thật khó tánh ông tổ hạm đã đời rồi ông lại quay ra tổ tài ba của Quan Lớn. Trong đó có Quan Năm Lê Minh Đào, nguyên đầu

tỉnh Mỹ Tho, của H... P... mần Tư lệnh sư đoàn 18 bộ binh thay Tướng 2 sao họ Lâm.

Một đảng đại tá nhậm chức ? thay thế chức vụ của 1 ông Thiệu Tướng điều đó đủ chứng tỏ quan họ Lê tuổi trẻ tài cao, tuy người lùn thước rưỡi nhưng trí lớn cao vòi vọi. Từ mấy bữa qua người ta thấy bóng dáng của binh sĩ SĐ 18 — do ông Đào làm xếp từ Long Khánh được đưa về «ghếch» cho Phủ Đầu Rồng, thay cho các thiên thần Mũ Đỏ, bay ào ào ra trận tuyến !

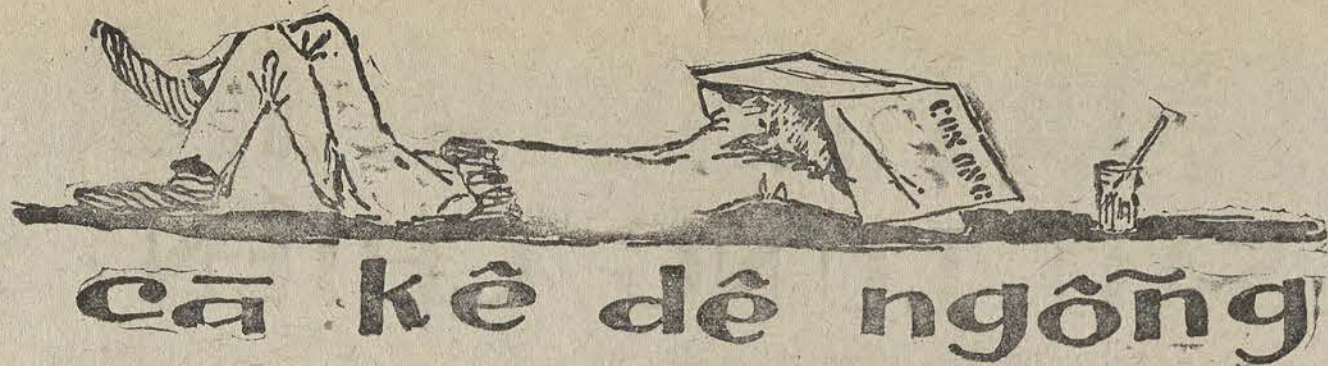
Cái thứ linh được bố trí sát trào đình — phải kể như linh con cưng, và phải được đặt nặng vấn đề tin cậy.

Như vậy, tỏ rõ quan Năm Lê minh Đào đã có tài lại còn được tin cậy. Đó là 2 yếu tố quan trọng để tiến thân trong chế độ hôm nay !

Riêng tui Con Ong, xin thuật ngay tình về quá trình và thành tích của Ông Đào !

Số là dân gian truyền khẩu nhau rằng «Có một ông Cậu... của Bè Trên gốc người xứ Mỹ ông cậu này hay yêu sách, cau thiệp nhiều vụ quá lối. Quan Năm Đào bèn mách lại Đảng Tối Cao. Vì thông cảm với sự khổ tâm của đàn em, Bè Trên ra lệnh cho ông Đào phe... ông Cậu... đừng... thỏa mãn mọi đòi hỏi của ông này. Được lệnh từ trên cho phép ông Đào mới dám tinh bơ qua mặt ông Cậu. Bị... đầu tình làm mất mặt, ông Cậu bèn triệu tập các nhân sĩ «áp phe» trong tỉnh rồi ông gọi tô lô phôn cho Quan Năm Đào và hét lên rằng : «Có phải Đại tá Tỉnh trưởng đó không ?»

Phía đầu giấy là đầu tình phủ nhận ! ... ca... cõ... Ca miền

Cả kê dê ngõng

MỘT TUẦN QUYẾT LIỆT

1- Chiến trường Quảng Trị, Đông Hà nổ lớn như một tiếng sét. Dù rằng từ trước tới nay, vùng đất đó vẫn mang tên là hồ tuyến, nhưng lần này, chiến trường được coi là lớn nhất. Năm Sư Đoàn của quân Cộng Sản Bắc Việt đã vượt qua sông Bến Hải vào vùng phi quân sự. Và viện quân của ta cũng đã ra ngoài đó, quyết định một mất một còn.

Bàn cờ đã đã bày quân ra rồi. Những quân tốt đen đã được đẩy sang sông. Cuộc sát phạt tới hồi ghê gớm nhất. Thiết tưởng từ sau ngày Trịnh Nguyễn phân tranh, chưa bao giờ đồng bào Nam Bắc lại sát hại tương tàn với nhau đến thế. Oan hồn của đám lính Trịnh, Nguyễn, hai trăm năm nay chưa kịp tiêu tan, thì bây giờ lại thêm nhiều người nhập bọn.

Đất miền Trung, được coi như khô cằn, cây lên chỉ thấy sỏi đá. Thì bao nhiêu gót chân quân lính đã dẫm lên, lừa chiến chính đã nung đốt cả hàng thế kỷ thì cái đất kia, làm gì không rắn như đá. Một giải núi Trường Sơn mà ngày xưa Trịnh Trịnh đã dạy cho chúa Nguyễn « hoành sơn nhất đại, vạn đại dung thân », tới nay mới độ một chục đời, con cháu đã phải lưu vong...

Quê hương của bà mẹ Gio Linh hiện nay ngập tràn khói lửa. Những tấm hình của nhật báo chụp cảnh tàn cư, ly loạn thật là thể thảm. Cảnh ấy nào khác chi cảnh dân hai huyện Tân Dã, Phan Thành đất diu nhau trong trận Đương Dương. Trường Bản. Anh lính chiến, một tay cầm súng, một tay dắt vợ, dắt con, nào có khác chi cảnh Triệu Tử Long một ngựa một thương, bảo vệ cho Cam, My phu nhân và công tử A Đầu. Cũng may là những ngọn gió rét buốt ruột đã ra đi, nhường chỗ cho cái nắng trải loang trên giòng sông mang tên Thạch Hãn, có nghĩa là đá chảy mỡ hôi.

Người ta thường ví miền Trung là chiếc đòn gánh. Hai bên đầu Bắc. Nam là hai thúng gạo. Chiếc đòn gánh, xiết nặng trên vai bà mẹ Việt Nam, đứng hai bên là gia tài của mẹ. Nhưng hiện nay, hai thúng trên hai đầu đòn gánh, người ta đã đổ gạo ra và thay vào đó bằng súng đạn. Thóc gạo là để nuôi người, súng đạn là để giết người. Ôi, những người con của mẹ đã đổ đi những thứ nuôi người và chất vào gia tài của mẹ những thứ giết người. Sắt, đồng, tất nhiên phải nặng hơn thóc gạo. Chiếc đòn gánh chịu xuống hiện nay đang cựa vào vai mẹ. Vết chém ngang lưng vào năm 1954 đã thành 1 vết sẹo ô nhục, rồi đây, lũ con cái lại còn muốn cắt nát người mẹ ra nữa hay sao?

2- Tiếng súng vùng giới tuyến vang vọng về tới tận Saigon. Bản tin teletype của các hãng thông tấn xã ngoại quốc, được cắt bỏ những tin chiến sự, loan tin về chiến trường giới tuyến. Nhà Nước đòi giữ độc quyền trong việc bài tiết ra tin. Hình ảnh một ông Đại Tá cầm kéo, đã được một tờ báo ngoại quốc tả bằng một giọng văn mỉa mai, châm biếm. Ấy thế là dân chúng xúm vào nghe những tin đồn, mà những tin đồn thì từ xưa tới nay, vốn mang nặng chất « hít cốc ». Nhật báo bị tịch thu tung vút, đưa tới một kỷ lục khó phá là mười sáu tờ trong một ngày. Lỗi tại nhà báo hay tại nhà nước?... Tất nhiên là Nhà Nước có lỗi nhiều hơn với một chính sách thông tin phi kế hoạch. Trận chiến Quảng Trị, Đông Hà càng ác liệt bao nhiêu, thì

mặt trận tại Saigon giữa Nhà Báo và Nhà Nước lại càng sôi nổi bấy nhiêu. Sôi nổi mà không ồn ào. Như một thứ chiến tranh ngầm hay nói đúng ra, là một trận đấu của hiệp sĩ mù nghe gió kiêu. Cứ nghe thấy tiếng đồng là phang chết thôi. Cứ tình cảnh này, chẳng mấy lúc Nhà Nước sẽ thủ vai chính trong phim Người cô đơn. Không có gì bực mình cho bằng, bản tin teletype, vẫn phải trả với số tiền đó, mà bao nhiêu tin chiến sự lại bị cắt đi. Cứ như một nàng con gái đã được đưa về nhà chồng, nhưng anh bố vợ mà bần lại dùng một cái khóa ổ khóa, khóa cha nó cái cửa động đào.

chàng
đi là
vợ tôi, vì sao
Ôi, trị dân mà điếc
thật sao?... Hay chỉ giống như con trâu,
sáng tai họ, điếc tai cay?...

Đài phát thanh, Truyền Hình cúp hết như ng bài ca rên rỉ, đầy rẫy những câu em yêu anh, anh yêu em... Thay vào đấy là nhạc quân hành. Buổi sáng, mở máy thanh thanh mắt nhắm mắt mở, tưởng đâu là mùa cách mạng, đảo chính, chính lý... Nhưng rồi sau đó, dăm câu khẩu hiệu được phớt ra, nghe thật chói tai, nhưng cũng có mãnh lực làm mọi người tỉnh ngủ. Buổi tối, coi truyền hình, chỉ thấy những ông mặc quần áo kaki, bao sân, độc điện. Chiếc máy truyền hình rung lên vì kiến nghị. Kiến nghị của nghị ngưng, của dân biểu, của nghị hèn. Thêm vài ba đoàn thể nữa. Nếu mà giết được Cộng sản bằng kiến nghị thì Cộng sản đã bị tiêu diệt hết từ lâu rồi. Chỉ tiếc rằng, những bài kiến nghị, đọc bằng một giọng ngập ngừng vì thiếu tập luyện, chẳng làm cho thẳng cộng sản rụng được một cái lông chân hay một cái lông nách.

Buồn nôn nhất là buổi họp báo của mấy anh dân biểu mang cái tiếng rất oai là « người về từ giới tuyến ». Kép chính là tài tử lùn. Vừa lè vừa lùn. Kép phụ cũng thế chưa bao giờ thấy câu « ngu ngu tầm ngu, mà tầm mã » lại đúng đến như thế. Anh dân biểu lùn, gốc là một hương sư, tức thầy giáo trường làng, đã lên truyền hình, nói về chiến thuật hơi kỹ. Đất nước này chưa khá được cũng là vì thế. Mấy chú nhí đồng ngồi coi Tivi, thấy cái mặt anh dân biểu lùn giống cái « bô » quá, bèn đưa cái móng tới, chào đón bằng hai mươi một phát thần công. Có lẽ cũng vì vậy mà cuộc họp báo của mấy ông dân biểu có mùi thum thum.

3- Thay đổi quan Tổng trấn và giới nghiêm hăm ba giờ. Dân Saigon cũng chẳng lấy gì làm ngạc nhiên. Nói rằng thay quan Tổng trấn, nhưng thật ra chỉ là một sự bổ nhiệm để điền vào chỗ khuyết. Còn như nói rộng giờ giới nghiêm, cũng chỉ là sự đánh dấu một thời đại.

Ngày xưa, khi có một vị vua mới lên ngôi, thường là có sự thay đổi niên hiệu, có khi thay đổi cả một hệ thống quan lại hay hệ thống hành chánh. Thời đại Trung Tướng đã hết, nay tới thời đại Phó Đô Đốc. Saigon đã biến thành con tàu, dưới quyền trị vì của quan Phó Đô Đốc để rồi, tất cả những người lính đều phải có tác phong thủy thủ. Và bắt đầu là sự giới nghiêm hăm ba giờ.

Chỉ tội nghiệp cho giới đào, kép cải lương. Những bông hoa nở về đêm bắt đầu tàn tạ, và đang đi về nẻo đường tăm tối, mặt ư... ư... mù (bật đèn đỏ, vô tay). Chàng kép móm có cái tên là Hữu Phước, thà cái lá

đa non đi câu chàng kép quái tượng, đã mất cả vốn lẫn lời. Sân khấu cải lương như một thứ đi về già hết khứa. Chàng kép móm chỉ còn đánh võ bụng than trời, nhìn tấm bảng mới sơn chữ Thanh Minh Hương Lan mà rầu đến đứt ruột. Hạ màn! Hạ màn mau lên...

Các em ca sĩ phòng trà thì tình cảnh cũng giống như vậy. « Em sinh ra kiếp cầm ca, đêm đêm phòng trà... » Nhưng bây giờ, giới nghiêm hăm ba giờ, thì phòng trà đã biến thành Chùa Bà Đanh. Em hát lên còn về. Giọng ca của em hôm nay hụt mất vài nhịp. Về trễ, quá giờ giới nghiêm, thì chỉ còn đánh ca bài Lý ngựa ô, với câu kết chẳng em tại gì cho lắm... « Anh đưa nàng, anh đưa nàng... về Ty »

Em gái Ngọc Anh được bà chị Khánh Ly giúp sức, vừa xong ra làm bầu. đã gặp ngay cái mồm chó đen thui là giới nghiêm hăm ba giờ. Chắc em sẽ lại rút về chiến khu ăn xong rồi ngủ cho khỏe. Rồi đây, muốn cho Cộng Sản biết được mức no ấm của miền Nam, chỉ cần đưa em Marie Linh ra triển lãm. Nhìn thấy hai em, chắc chúng phải tôn ngay lên làm thần tượng, vi tượng còn có nghĩa là voi. Thần tượng là voi thần đấy...

Giới nghiêm hăm ba giờ, để cho dân chúng không còn nhớ như đùa cợt. Trận chiến đã tới hồi quyết liệt lắm rồi. Tiếng súng nổ đã lan sang ở vài nơi. Vùng Cao Nguyên như lên cơn sốt rét.

Vùng Lộc Ninh, Bình Long mịt mù bốc khói. Hôm qua báo còn đăng rằng sắp gọi tái ngũ cựu quân nhân. Lại thêm một lần nghiêm trọng nữa. Còn ai là người sung sướng được trong cái chiến tranh này.

Thôi thì các cô đào, câu kép cải lương những cô nàng ca sĩ hãy tạm ngưng tiếng hát. Lối chim thành phố đã bắt tiếng hát từ lâu để cho các người thay thế, thì bây giờ hãy tạm nghỉ để chia xẻ nỗi đau thương với con người.

4- Người ta đặt một giải thưởng mười ngàn đồng cho người chiến sĩ nào hủy diệt được một chiếc xe tăng Cộng Sản. Sao lại có một hành động vô ý thức đến thế. Cuộc chiến đấu này là chiến đấu cho chính nghĩa mà người ta lại mang tiền ra để đánh giá chính nghĩa. Nếu rồi đây, sau khi đặt ra giải thưởng, tỷ lệ hủy diệt xe tăng gia tăng vọt lên cao, thì thiếu hạ nghị gì về người lính Việt Nam. Tinh thần chiến đấu hăng say hay là vì mười ngàn đồng?... Nói đến tiền để thưởng cho người lính, là đã đánh giá người lính thành một thứ đánh giặc mướn. Người lính Việt Nam, không đánh giặc mướn cho ai bao giờ...

Cái tai hại hơn nữa là tin này lại còn được làm ồn ào trên các đài phát thanh, phát hình. Ôi, chỉ có mười ngàn đồng mà thí mạng hay sao?... Không chừng chỉ vì mười ngàn đồng ấy mà xảy ra những vụ chia rẽ quân, binh chủng, để rồi số tiền mười ngàn đồng ấy sẽ thành một cái tên, như lính ngàn hai, lính bốn ngàn rưỡi, như cách đây vài tháng trước.

Một tuần lễ chuyển mình mà như một cuộc đổi đời. Chung quanh mọi người, còn nhiều chuyện để mà nghe, mà viết. Nhưng có một điều ghi nhận là lần này không ai hoang mang, hốt hoảng vì tin vào sự tuần hoàn của lẽ trời. « Cùng tất biến, biến tất loạn, loạn tất thông ».

Mà cái thời gian để « thông » ấy, không biết có còn lâu lắm nữa không?...

DÊ HỨC CÀN

**Bức
mà?**

**DÂN BÈO ĐÃ BẮN LẠI LẤN THÂN
...TOÀN BIẾN AN NAM QUỐC
THÀNH XỨ MỌI**

Nhà dân bèo họ Đào tên Ngọc, ngọc thạch chứ không phải ngọc hành đâu đấy nhé!... hiện Đào tiên sinh đang làm quảng cáo om xòm về cái dự luật mà Người là tác giả. Chả hiểu ai xui dại Người và Người đã thuê mướn ai, về dùm quả dự luật vừa man rợ vừa sắc mùi kà răng cẳng tai này!

Đó là, luật sẽ "thiến đế" bọn ác ôn chuyên chơi trò bẽ hội đồng, rồi chặt tay "ăn chia" và chặt chân bọn quái xế cướp giật.

Đành rằng với tội khốn kiếp hay khoái trò bẽ hội đồng dân bà con gái... Nói chung không ai có thể không căm thù ghê tởm bọn dã man này. Song tha là... đưa chúng ra tòa án để xử trảm. Hay dựng pháp trường ngay tại địa điểm mà chúng đã phạm tội để bắn chết trước mặt nhân dân. Chứ có lý nào lại bày đặt ra dự luật "thiến đế". Chẳng lẽ ở một nước An Nam độc lập có đầy đủ chủ quyền như xứ sở này, lại khai sinh ra cái dự luật...lột quần tội nhân ra để "xéo chím" con nhà người ta... Thiết tưởng dù ở xứ Con-

go, cũng cóc có thứ luật man mọi, rùng rú ấy! Dầu cho quí dân bèo có «oa di tôn» thiếu việc làm thì cứ ngồi soi nước mà lãnh tiền tháng, đừng dở khâm, dở thói, về với dự luật «cắt bời» thiên hạ với trò chặt chân chặt tay phạm nhân... khiến thằng dân bị nghe mấy cha nội bốc láo bốc bậy... hoai hoai vốn đã tòm các ông bản, nay lại phải lợm giọng vì các ông ngu thấy mẹ!

**BỐC THƠM NHÀ NƯỚC,
RÒI SẴN TRỐN BỐC MÈO NHƯ ĐIỆN**

Phái đoàn dân biểu gồm 9 kẻ ra vùng giới tuyến. Họ trở về hộp báo hung hăng. Câu mở đầu của nhà dân bèo là «Xấu hổ quá xá vì lúc ra đi, cứ tưởng đi là đi... mất hút, đi là đi doong, đi dứt Ầi dề, vẫn về phây phây để nói phét phom phom.»

Sau khi đã ba hoa, thiên trời địa đất, phái đoàn chiến lược, chiến thuật, đánh diêm, đánh điện cứ làm như dân biểu toàn làm nghề cựa Tượng lãnh hết trơn, hết tơi!

Nhà dân bèo «Zanot» họ Như đã hiện ngang trả lời một ký giả, đã thắc mắc vì sự can thiệp chậm trễ của không lực Mèo? Như... hương sư đã đọc ào ào như bài học thuộc lòng rằng: «Đồng minh Huê Kỳ «bổ cu... tốt» Họ giữ lời hứa với dân tộc ta. Họ đóng góp hữu hiệu cho cuộc chiến. Ai bảo Mèo đều cang, kẻ đó là phiến loạn bị đầu độc bởi tuyên truyền của Cộng Sản.

Trong lúc đó nhà báo Sao Bắc Đẩu, một cấp tá có uy tín về ngòi viết chiến đấu, cũng bay ra vùng chiến trận ngoài nó và viết một bài rất đặc sắc trên DH, lưu ý giới lãnh đạo tối cao của ta về lòng dạ... số lá của bạn đồng minh lòng lá với nhiều yếu tố được dẫn chứng rất cụ thể!

Thật không ngờ, chú nhà báo lùn hậu sinh. Sau mấy tháng gần các đồng chí zanot—nay lột xác... quá lố lồ như thế đó!

Anh em trong làng cầm bút... thật là ngượng lây cho một tên... đồng nghiệp—đã và đang bán rẻ linh hồn cho quí dữ!

**BỘ NGỜ NGẦN
SẤP THIÊN ĐỒ RA XA LỘ?**

Một nguồn tin phốt ra từ mấy ký giả cầm dùi tại xa lộ cho biết: Bộ Ngờ Ngần đang đề cử một ông có cái tên ngờ ngẩn là Chiện, một công chức của Bộ cả tháng nay đứng phơ mắt ngoài nắng đêm xe đồ đạc làm «răm ple» xây cất bureau Bộ ta.

Ông công chức lão thành này nghe đâu là một tay tở của Bộ ta chuyên nghề buôn bán đất đai đã từng có mấy ruộng nho thặng cánh cò bay ở Đền Tây, xếp lớn nào lên cũng phải xài tới ông ta vì ông là một chuyên viên chuyên đôn lậu hầu hạ cấp trên. Dưới tay ông còn có bà vợ bà la sát rất là quán suyến, linh lợi kinh khủng về những sự mua đất bán rẻ.

Cả một khu đất để xây cất cư xá cho anh em công chức của Bộ cũng nằm trong tay Bà ta đã đi đem với các cấp thẩm quyền để bán một thành hai. Anh em công bộc Bộ Ngờ Ngần cảm ơn ông bà Chiện vô cùng.

Làm công chức như ông Chiện, chuyên nghề coi đồ đất, cả tháng cả năm bàn giấy chỉ đặt ở những nơi đất cát như thế, thì ai bảo làm công chức là khổ, làm công chức như ông sướng lắm chứ.

Phải đấy! Bộ ta mà dọn nhà xuống xã An Phú thì chắc chắn là đất địa vô cùng tận, vì bất cứ ở đâu cũng vậy «gần mặt trời nóng mặt xuống xã An phú chắc chắn mặt trời sẽ ngủ yên. Ông Chiện tha hồ mà mua võ nhảy huê binh với bà vợ bà la sát.

QUẠT MỒ

ĐỐI LẬP VÀ HUỐNG LẠC I

Cộng sản Hà Nội đã chấp nhận hủy diệt toàn bộ thể hệ trẻ miền Bắc, khi quyết định xua quân vượt sông Bến Hải xâm lăng miền Nam, thái độ liều lĩnh của Hà nội là muốn nói lên phản ứng trả đũa sau quyết định ngưng các phiên nhóm của Hoa Kỳ tại hòa đàm Ba le và mặt khác họ muốn chứng tỏ cho dư luận thế giới biết, quân Cộng sản có thể phá vỡ chương trình Việt hóa của phe đồng minh tại Nam VN?

Từ Chiến trường vùng Trị Thiên đến khu vực 3 biên giới Kontum Pleiku sang biên thủy Miền Việt thuộc Bình Long, Phước Long, Tây Ninh ngày càng trở nên khốc liệt, mùi tử khí bởi máu lửa do quân thù gây ra vẫn bao phủ, đe dọa miền Nam đau thương này. Trước tình thế biến chuyển sôi bùng được báo chí trong và ngoài nước mô tả như một thế chiến thứ 3 sắp bùng nổ. Nhìn vào bộ mặt Saigon, người ta chưa thấy một hành động ngoạn mục nào được xuất phát từ phía các Đảng phái, đoàn thể, tôn giáo chính trị nhằm hỗ trợ tinh thần chiến đấu mất còn của đại quân ta.

Những nhà Lập pháp thì, như chúng ta đã biết, ngoài việc Chủ tịch lưỡng viện QH phổ biến Tuyên cáo kết án nghiêm khắc CSBV xâm lăng, một phái đoàn QH do những cái bang thân Hành pháp âm theo trên 1 triệu bạc bay ra Trung để gọi là ủy lạc anh em chiến sĩ và tiện dịp điều nghiên mặt trận vùng hỏa tuyến. Tuy nhiên, việc làm đó người ta nghĩ vẫn rằng số tiền 1 triệu mà quý ông nhân danh QH không phải là một số tiền do chính ông rút

ra từ trong túi để tặng anh em chiến sĩ, mà thực ra, các ông đã lấy ở quỹ Hạ Viện, cũng có dự luận cho rằng nhà nước đã trao cho các ông số tiền trên, để thực hiện màn biểu diễn «ủy lạc» kia. Dù giả thuyết nào đúng thì, bản chất của nó vẫn chỉ được hiểu như việc làm «chùa» mà đã gọi là «tiền chùa» tức tiền của nhân dân thì đâu có gì để mà hãnh diện hợp báo, tuyên bố vung xích chó! Toàn dân đã đánh giá các ông quá thấp, thấp như DB chống Cộng thước một của quý ông.

Qua đến bản Tuyên cáo, hãy tạm gác ra ngoài Lão quái Bất Cần. Chủ tịch Hạ Bộ, mọi người đều nghĩ rằng ở vai trò Chủ tịch TV. Cụ Nguyễn Văn Huyền, một nhàu vật ít nói có uy tín ở miền Nam, tưởng không thể làm gì hơn trước tình thế nghiêm trọng là ký tên xác nhận tội ác của CS Hà Nội. Thế nhưng khờ thay «hàng ngũ cái bang» đối lập bằng mồm cổ Xuân tóc đỏ, «nhỏ rời lại liếm» Lý quý Chung Dân Biểu «qua mỗ» Kiều mộng Thu, đối lập gia «gãi ghè» Hồng sơn Đông v.v... lại dèch chịu hiểu như thế, các ngài phủ nhận bản tuyên cáo và đòi triệu tập phiên họp khoáng đại lưỡng viện QH, để cứu xét tình thế đất nước, các ngài bảo rằng chưa nguy ngập, «Quốc Hội cần phải có những việc làm thiết thực hơn, xây dựng hơn và hữu ích hơn cho những ngày sắp tới trong sự đối phó hơn là tố cáo và lên án xuống»

Theo sự suy diễn của các ngài đối lập thì, khi nào Cộng quân tấn công vào đến Viện Cầu Mống mới được gọi là nguy ngập, lúc ấy lưỡng viện QH cần họp để nghiên cứu làm một quả Tuyên cáo, rồi tất cả mang áo giáp Tô bia cùng nhau ra nghĩa địa nghĩ mát cũng chưa muộn, cần gì phải Tuyên ngôn, tuyên cáo sớm để các «đồng chí» buồn 5 phút. Cụ Huyền đâu có biết, giữa lúc khắp 4 vùng lửa đạn bốc lên ngàn ngụt, các ông bà đối lập tại Saigon vẫn ung dung tiếp

tục truy hoan ở phòng lạnh, uống rượu Champagne, hút thuốc lá Mỹ, chơi điểm Hồngkông và chửi đầu vào những canh xi phê ăn thua nhau hàng triệu bạc mỗi đêm. Đặc biệt, nàng Kiều nước đỏ, ngày ngày như dân chोac «chính hiệu», cứ tới giờ... là quần quai nghiêng rặng rên rĩ trong đê mê khoái cảm trên thân xác người tình bằng «máy» có gắn pin con Ó, để gọi là đáp ứng cơn suy tư «biện chứng pháp» kiểu duy vật. Ngoài ra, một số trong hàng ngũ đối lập mỗi tháng nghe đâu đã ngửa tay nhận Đô la của bọn phản chiến Mỹ tại VN hơi nhiều để lãnh nhiệm vụ chống Diên hâu Nixon và chính phủ Saigon. Ấy thế mà Cụ Huyền lại dám bỏ họ, không mời họ đến tham khảo ý kiến mỗi khi có chuyện đại sự QG.

Bây giờ, người ta mới biết, giữa sự sống và sự chết, giữa cái sướng và cái khổ, giữa đối lập với gia nô, tại sao nghề đối lập lại mọc lên như «cỏ đười chớ» một thứ cỏ đầy rẫy không thiếu trong thời đại chúng ta!

HEPACHAUT
VIỆN BẢO CHẾ: HADZER
Nước cốt lá ARTICHAUT
Nước cốt GAN BÒ TƯƠI
SINH-TỔ B12
SINH-TỔ B1
SINH-TỔ B2
SINH-TỔ B6
SINH-TỔ PP
SINH-TỔ D2
YẾU GAN, NỒNG GAN,
GÂY ỒM, MẮT NGỦ,
MỤN Ở MẶT,
NGỦA MÈ ĐAY,
THIỆU MÁU,
LAO-LỰC, TÁO BÓN,
DUỐNG THAI,
MỎI MỆT
EN 07/01 017/000 ngày 0-0-65

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức răng - Đau nhức
Cấp thốt
HÃY UỐNG:
RHUMEX
(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)
NHÃN HIỆU CON VOI

Biền ăn! Mất ngủ!
HÃY UỐNG:
SIROP REACTIN (BÉTA)
• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG,
• DỄ NGỦ YÊN LÀNH. • TRỊ MỌI PHONG NGŨA
Có bán tại các nhà Thuốc Tây

PHÚ ĐỀ GIAO CHÍ

HÚ VÍA

Từ hơn tuần lễ nay tiếng các bùm lại vang dấy trên lãnh thổ Giao Chỉ quốc. Phong trào hậu phương yểm trợ tiền tuyến bèn có hướng đi lên. Trước hết cái sự yểm trợ được xem là hung hãn nhất phải về tay các nhà đại diện ở thượng hạ bộ. Anh nào cũng hết sức lãng xãng. Rồi thành lập cả phái đoàn đi ra quan sát miền trên địa cẩn thận. Nơi được hân hạnh đón tiếp các phái đoàn thượng hạ bộ là mặt trận Trị Thiên.

Vụ quan sát diễn ra thật vô cùng lý thú. Trong lúc máy bay còn bay tí trên mây xanh tất cả phái đoàn dân cử đã nhòm vói qua lỗ kính nhìn xuống dưới và thì nhau hít hà về trận đánh dữ tợn quá. Rồi lúc đáp xuống phi trường an toàn, được hướng dẫn về bộ chỉ huy Quân khu nghe thuyết trình hết sức an toàn, phái đoàn lại được dịp hít hà lần nữa để khen phục... trận đánh dữ tợn quá! Sau đó hai lần hít hà về cái sự dữ tợn của mặt trận miền hỏa tuyến, toàn thể các nhân vật trong phái đoàn liền mau chóng dật nhau leo lên máy bay về Sài Gòn, và cũng được an toàn luôn. Thật hú vía!

HAI BIỆN PHÁP SÁNG GIÁ

Mặt trận khắp bốn quân khu vừa bộc phát dữ dội, máy tay lái gao gộc Ba Tàu bèn nghĩ ngay tới chuyện mưu ăn sập sửa khăm kháy. Với thuật chỉ huy tài khéo không thua gì các ông tướng ngoài trận địa, mấy tên Ba Tàu lái gao này chỉ khẽ ngoắc tay hoặc rí tai một phát là giá gao bỗng đứng được giá tăng vùn vụt không thua gì những năm thiên tai đói kém. Hiện tượng đáng quý này đã xảy ra hơn tuần lễ rồi, và dường như làm cho ông Tổng Thần Lăn lẩy làm một sự lo nghĩ. Vì cả nước đều biết ông Tổng Thần Lăn rất mực thương dân. Bỗng phen và lượng tâm khiến ông bắt buộc phải tìm biện pháp thặng cừ lại giá gao, không cho nó nhúc nhích cục cựa gì hết. Quả nhiên bằng trí thông minh tuyệt vời, ông Tổng Thần Lăn đã nghĩ ra được hai sáng kiến rất hay. Sáng kiến thứ nhất ông dọa hệ thặng nào con nào bị bắt quả tang về tội gian thương gao sẽ bị ắp đến mần chiêu xé bóng. Có khi chém đầu nửa không chừng. Còn sáng kiến thứ hai là ông nhắc khéo với quốc dân đồng hồ đừng sợ thiếu gao gì cả. Nếu tại ba Tàu thu mua hết gao nội địa để đầu cơ tích trữ, ông sẽ cương quyết nhập cảng thật nhiều gao Mèo gao Xiêm vào cho chúng nó lỗ vốn học máu luôn. Thà làm giàu cho Mèo Xiêm còn hơn làm giàu cho Ba Tàu.

Theo nguồn tin C.O. thâm lậu được, thì sau khi hai biện pháp sáng giá kể trên của ông Tổng Thần Lăn vừa được công bố, tụi tì phú Ba Tàu Chợ Lớn lo lắng ra mặt. Chúng đã phải cấp tốc báo tin cho các bạn đồng hương tại những nước liên hệ vừa kể để họ liệu đường sửa soạn gao xuất cảng sang nước An Nam cần tính thêm huê hồng cho Ba Tàu tại đây, vì trên khắp thế giới này loại mề cốc đều do họ hàng chú ba độc quyền ráo tội. Khi nào có sự yêu cầu của ông Tổng Thần Lăn Giao chỉ, Chung quy chỉ chết thặng dân tiêu thụ!

BỐC THƠM ÔNG QUAN NĂM VÊ-TÊ-ÍCH

Giới nhứt trình bốn xứ trong suốt tuần lễ vừa qua đã tỏ ra khắt khe rất nhiều với ông quan năm nước về thể tích. Họ buộc tội ông đã có tình bưng bít các tin đánh đấm ngoài mặt trận, bằng cách cầm kéo cắt phăng xi lô những dòng chữ nghĩa có dính lư đến vấn đề các bùm của những bản tin ngoại quốc Roai tura, U-bi-ai v.v....

Chỉ riêng bọn C.O là hết sức khâm phục tài lãnh đạo dư luận của ông quan năm Vê Tê ích. Hành động cắt xén vụng vút của ông không những là hành động đúng, mà còn chứa đựng cả một mục đích hết sức cao đẹp. Vì ông hiểu rằng để người hậu phương biết nhiều tin chiến sự quá, thâm tâm họ sẽ dễ sinh ra lo lắng, rất có hại cho sức khỏe. Mà một khi sức khỏe toàn dân bị suy giảm thì năng xuất làm việc không những sẽ kém đi mà ngay vấn đề tối quan trọng là đi tở cũng đảm ra biếng nhác, vừa dễ gây cảnh gia đình đổ vỡ lại vừa làm mức gia tăng dân số bị thụt lui. Bởi những lẽ đó, hành động cắt bỏ tin chiến sự để thay thế bằng những mẩu tin vui quốc tế như đại hội ở chuẩn tại Ben gô rất, vụ máy cô gái tô hồ nguyên con cái sự đời dật nhau chạy đồng chơi ngoài đường ở A đờ lét v.v., chính là một hành động vô cùng cao quý và rất nên khen vậy. Thật mà!

VUI SAU DÂN, LO TRƯỚC DÂN!

Theo nguồn tin C.O. vừa nhận được, hiện nay một số đồng bào Huế đã kéo nhau vô Đà Nẵng tị nạn các bùm mặc dầu đất thần kinh vẫn còn vững chắc y nguyên, chưa hề có qua thặng Công sản nào lọt vào nôi.

Sự kiện này đã khiến toàn nhóm C.O hết sức khâm phục tinh thần trách nhiệm và lòng thương dân thương nước đúng y sách vở của vợ chồng quan Tổng Đốc thành Phú Xuân.

Hồi biển cổ Mậu Thân, sau khi áp dụng chiến thuật nhứt địch để diệt địch, quan Tổng Đốc bèn trốn lên trần nhà để tị nạn công sản ác ôn. Đến khi giặc đã đi dẹp xong, toàn dân vui mừng đón quân ta trở về, thì mãi nửa ngày sau quan mới chịu leo xuống để góp niềm vui chung với mọi người. Như thế là quan biết vui sau cái vui của dân rồi vậy. Nay phu nhân quan Tổng Đốc lại chịu khó lo trước cái lo của dân... bằng cách di cư sớm sửa như trên thì chẳng phải là một hành động cao quý kịch liệt đó sao?!

ẢNH HƯỞNG GHÈ RỢN CỦA CHỨNG PHONG TÌNH THIÊN QUỐC

Tuần rồi sau khi hãng thông tấn AP tiết lộ tại cường quốc da đỏ hiện có tới trên 2 triệu người mắc bệnh tim la sáng tếng, danh từ giang hồ kêu là nổ ống khói, thì bỗng nhiên thị trường «áo mưa» trên toàn thế giới đã gia tăng mãi lực rất đáng khích lệ. Nhất là quốc gia nào đang có sự hiện diện của binh lính da đỏ. Bằng chứng ngay tại cường quốc An nam ta, mặc dầu số lính da đỏ đã vơi bớt nhiều lắm, nhưng một chiếc áo mưa loại binh dân đang từ mười tí đã được tăng lên hai chọac.

Đồng thời với sự gia tăng mãi lực áo mưa kể trên, hàng ngũ chị em ta cũng bị ảnh hưởng trầm trọng cho những ai trước giờ chót đại văn đi dù Mèo. Hết thầy đều bị liền ông con trai bốn xứ cương quyết tấy chay, dù là miễn phí.

Bởi vậy theo tin giờ chót vừa cho biết, số chị em ta kém may mắn này đang dự tính triệu tập đại hội toàn quốc để thảo luận mấy vấn đề có tánh cách sanh tử như sau:

— Đòi hỏi trào đình Da Đỏ phải cắt cử danh y sang An Nam Cộng Hòa khám bệnh và bồi thường mọi sở phí về thuốc men cho chị em nào bị mắc bệnh phong tình thiên quốc.

— Ấn định lại giá biểu mỗi cước «dù» với lính Da Đỏ, ngò hầu bù trừ lại uy tín hàng họ bị sút mẻ về sau.

— Yêu cầu quan Thượng Thơ Xả Hoi phải ưu tiên thầu nhận họ vào phục vụ tại các «trung tâm giải trí» sấp sửa thiết lập khi nào binh lính Da Đỏ xuống tàu về nước hết, để tránh cho họ khỏi bị nạn thất nghiệp ám ảnh.

Trường hợp lời yêu cầu trên bị từ chối họ đã sẵn có kế hoạch để trả thù bọn Da Đỏ không cần phải cầm súng cầm dao thiên đze..., họ chỉ cần Thành lập một đoàn quân «Chị em ta» đã lỡ mắc bệnh kinh niên tràn ngập thủ đô Mèo cốc. Chỉ vài chục năm sau, dân Da Đỏ sẽ trở thành bán thân bất toại ráo tội.

TRONG ĐÊM GIỚI NGHIỆM

Từ mấy bữa nay dân Sài-gòn lại bị cưỡng bức phải đi ngủ sớm. Kể từ 10 giờ tối, đường phố chỉ còn loe hoe cả xẽ lẫn người. Nhiều phòng trà quán nhậu đã dự tính tạm dẹp tiệm vì ế khưi quá.

Thương tâm nhất là mấy em chiêu đãi bán bar. Các em ngồi mặt mũi vêu vao, rách mướp thấy rõ. Muốn nhảy đại vài cước dù giá hạ để lấy tiền chi dụng qua ngày cũng chẳng tìm được đối tượng chịu chơi. Thật thảm. Các rạp xi la ma cũng vắng thật vắng. Mấy em gái bán vé, nhất là em bán vé rạp Nguyễn Văn Hào, hết cả thói đồng danh khinh người một cách vô giáo dục.

Vào giờ này chỉ có họ nhà Taxi và xe ôm là vớ bộ vì đồng khưi vơi nhất. Nhưng bộ nào cũng rét ngó bốt nên chỉ nhắm môn nào thật ngon mới chịu nhận. Dĩ nhiên với giá cắt cổ. Chả hạn từ Saigon về Tân Định các bộ chém từ ba đến bốn bô, xa hơn hoặc có dính dấp tí chất ngoại ô thì ít ra cũng bẩy tám trăm, một xấp gì đó.

Rồi 11 giờ giới nghiêm, đường phố trống lốc. Thỉnh thoảng mới có bóng một chiếc xe tuần chạy rì rầm. Đèn pha phía đầu xe chiếu loang loáng cho thấy dưới những gốc cây, những mái hiên đea tối, bóng dáng những người lính làm li võ trang đến tận răng đang canh gác trong nỗi buồn cô đơn. Tuy họ đang sống giữa một thành phố đông nhất nước Việt Nam Cộng Hòa.

ĐA DANH cảm thòng

CÔNG TÁC TRỪ GIAN DIỆT BẠO

Thời gian gần đây nạn trộm cắp cướp giật đã trở nên r tai nạn khủng khiếp, một mối đe dọa thường xuyên đối với tất cả mọi người ở bất cứ nơi đâu trên toàn quốc. Vì phần đông bọn du đảng bắt lương mỗi khi đi ăn hàng đều mang theo vũ khí. Chúng sẵn sàng thịt tươi khổ chủ nếu gặp cản trở. Nhiều người lương thiện đã bị chết oan như thế; cũng như đảng dũi cui tuy đã vô được nhiều thặng giết người cướp của như trên, nhưng chúng in hết con rấn trăm đầu khiến phú lít đôi khi cũng phải bỏ tay bắt lực. Tệ trạng này nếu cứ tiếp nối dài dài thì chắc chắn người dân lương thiện sẽ có ngày hết thờ ráo tội, và xã hội lúc nhúc còn toàn du đảng bắt lương cướp giật lẫn nhau. Bởi vậy theo sự tiết lộ mới đây của đảng dũi cui, thì một kế hoạch «trừ gian diệt bạo» hết sức kiên hiệu đang được hình thành và sẽ mang áp dụng ngay mai, nhằm đem lại cho dân chúng một cuộc sống vô cùng yên trí lớn. Kế hoạch này dữ dội ra nằm thao, để sợ như sẽ lao thì dĩ nhiên là còn rất bêm, người ngoài cóc thể nào biết được. Vậy đành phải chờ với rất nhiều kiên nhẫn như sau này, và mong rằng rồi đây sẽ không bị nhận phải một quả...mừng hực!

LẠI THỀ CÁ TRÊ CHUI ỐNG

Từ ngày được ngòi vào cái ghế «kính khùng», ông Tổng Ủ li đã làm cho dân Amam ta nhiều lần, phải kinh hãi vì những lời thề cá trê chui ống của ông ta.

Từ dụ như thề «tăng thuế lần này là lần chót» nhưng ít lâu sau đã búa lên đầu thặng dân nhiều món thuế mới la đề mớc đến rách cái hầu bao của dân nhà nghèo. Thề «không thay đổi hội xuất đồng đô la», ấy thế là chỉ ít bữa sau đã có tin đồng đô la tăng giá.

Dân Annamta nghe thề thốt mặc đam ra quen tai và có kinh nghiệm: hệ chuyện gì thề không có tức là sẽ có, thề không làm tức là sấp làm, thề không xảy ra tức là sấp xảy ra.

Lần này, ông Tổng Ủ li nhà ta lại thề «ngay nào còn làm Tổng, thì xãng và đô la sẽ không tăng giá». Vậy là sấp khốn khổ cả lũ: xãng và đô la có thể sấp leo thang đến nơi rồi đây!

Cũng có thể là ông Tổng Ủ Li muốn làm theo đúng lời thề của mình lắm. Khốn nỗi kết quả thực tế luôn luôn trái cựa với lời thề của ông ta. Bởi vậy thiên hạ mới dị nghị rằng: ông Tổng có quyền đếch gì trong việc tăng hay không tăng, ông thề làm chỉ tỏ mội mồm thôi, ông ơi!

HỀ SÂN KHÁU VÀ HỀ... NGOÀI ĐỜI

Có những anh chàng hề... rất hề khi trình diễn trên sân khấu và rất khiêm nhường khi sống với thiên hạ ngoài cuộc đời! Trái lại có vài anh hề đã lặn lộn... giữa hai lãnh vực khác nhau! Vì hề chỉ là một cái chất khô hài do khả năng thiên phú, đã giúp từa hề chọc cười thiên hạ và cũng nhờ tài ngoáy rốn bà con có bác bằng món ăn trào phúng để làm vui cho cuộc đời...

Thế nhưng, có vài ba chú hề... mới được nôi danh, nhờ tài chọc lét kiều rẻ tiền bèn lên mặt kèn kèn, cứ tưởng như làm thặng hề là có quyền chơi cha với nhân dân cả nước. Sự kiêu căng vô ý thức đã làm cho khách bang quan tức cả cái. Cửa mình. Trong số đó nếu có những tay hề đáng yêu dễ mến như Khả Năng Phi Thoàn và Thanh Hoài v. v... lúc ở sân khấu thì duyên dáng khi ra tiếp xúc ngoài đời thì lễ phép khiêm nhường. Nhưng lại cũng có vài ba kẻ... đáng ghét, như loại TV với bộ râu dê có nhiều người không ưa hẳn vì hành vi lố lảng của hần mỗi khi xuất hiện tại các nơi công cộng, anh này vô lễ với bề trên hỗn xược với ông già bả cả!

Tụi Coa Ong, cóc phải là nhóm ký giả viết lách về điện ảnh nghệ sĩ minh tinh nhưng vì nghe dư luận đồn đại khắp chốn vô làm... bèn phải ngoáy vai giồng để khuyến cáo T.V. hãy xét lại tác phong mình kéo tiêu tan sự nghiệp...hề.. đó nghe chú em!

Quản lý: ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đồng